

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

.....

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

★ Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag 1

★ Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer 27

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 93/6/EØF

af 15. marts 1993

om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Hovedformålet med Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer ⁽⁴⁾ er at give investeringsselskaber, der er godkendt af de kompetente myndigheder i deres hjemland og underlagt samme myndigheders tilsyn, mulighed for frit at oprette filialer og udføre tjenesteydelser i andre medlemsstater; nævnte direktiv indeholder derfor bestemmelser om samordning af reglerne for godkendelse af investeringsselskaber og for deres virksomhed;

i nævnte direktiv fastsættes imidlertid hverken fælles normer for investeringsselskabers egenkapital eller for deres startkapital; der fastsættes ingen fælles rammer for

overvågning af de risici, selskaberne påtager sig; i flere bestemmelser henvises der til et andet EF-initiativ, hvis formål netop skulle være vedtagelsen af samordnede foranstaltninger på disse områder;

sigtet har kun været at opnå den nødvendige og tilstrækkelige harmoniseringsgrad til at sikre gensidig anerkendelse af godkendelserne og tilsynsordningerne; vedtagelsen af samordningsforanstaltninger vedrørende definitionen af investeringsselskabers egenkapital, fastsættelse af startkapitalens størrelse og af de fælles rammer for overvågning af investeringsselskabers risici er væsentlige elementer i den harmonisering, der er forudsætningen for gensidig anerkendelse i forbindelse med det indre marked for finansielle ydelser;

der bør fastsættes forskellige beløb for startkapitalens størrelse, afhængigt af det udbud af aktiviteter, som investeringsselskaberne har godkendelse til at udøve;

eksisterende investeringsselskaber skal på visse betingelser have mulighed for at fortsætte deres virksomhed, også selv om de ikke overholder det minimumsbeløb for startkapitalen, der fastsætter for nye selskaber;

medlemsstaterne kan også fastsætte strengere regler end reglerne i dette direktiv;

dette direktiv indgår i mere omfattende internationale bestræbelser for indbyrdes tilnærmelse af gældende regler om tilsyn med investeringsselskaber og kreditinstitutter (i det følgende benævnt »institutter«);

fælles grundlæggende normer for institutters egenkapital er et afgørende element i det indre marked i sektoren for

⁽¹⁾ EFT nr. C 152 af 21. 6. 1990, s. 6; EFT nr. C 50 af 25. 2. 1992, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 326 af 16. 12. 1991, s. 89; EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992, s. 114.

⁽³⁾ EFT nr. C 69 af 18. 3. 1991, s. 1.

⁽⁴⁾ Se side 27 i denne Tidende.

investeringservice, da egenkapitalen tjener til at sikre institutternes kontinuitet og beskytte investorerne;

på et fælles marked for finansielle ydelser konkurrerer institutter — uanset om de er investeringselskaber eller kreditinstitutter — direkte med hinanden;

det er derfor ønskeligt, at kreditinstitutter og investeringselskaber behandles ens;

for så vidt angår kreditinstitutter er der allerede fastlagt fælles normer for tilsyn med og overvågning af kreditrisici i Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter ⁽¹⁾;

det er nødvendigt at udarbejde fælles normer vedrørende kreditinstitutters markedsrisici og at skabe en supplerende ramme for tilsyn med institutters risici, navnlig markedsrisici, herunder positionsrisici, medkontrahent-/afviklingsrisici og valutarisici;

det er nødvendigt at indføre begrebet »handelsbeholdning«, der omfatter positioner i værdipapirer og andre finansielle instrumenter, der besiddes i handelsmæssigt øjemed, og som først og fremmest er underlagt markedsrisici, samt engagementer knyttet til visse finansielle tjenester, der ydes kunderne;

institutter med en begrænset handelsbeholdning, i såvel absolutte som i relative tal, bør have mulighed for at anvende direktiv 89/647/EØF i stedet for de krav, der er fastsat i bilag I og II til nærværende direktiv;

det er vigtigt under overvågningen af afviklings-/leveringsrisikoen at tage hensyn til, at der findes systemer, der yder en passende beskyttelse, hvorved denne risiko begrænses;

under alle omstændigheder skal institutter opfylde bestemmelserne i dette direktiv om dækning af valutarisici for deres samlede aktiviteter; der bør fastsættes lavere kapitalkrav for positioner i indbyrdes snævert forbundne valutaer, og dette forhold skal enten være dokumenteret ved statistikker eller følge af bindende mellemstatslige aftaler, idet der her tænkes på oprettelsen af Den Europæiske Monetære Union;

for alle institutter er interne ordninger for overvågning og syring af renterisici for alle deres aktiviteter et særligt vigtigt led i bestræbelserne på at reducere sådanne risici mest muligt; de kompetente myndigheder bør derfor orienteres om disse ordninger;

⁽¹⁾ EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 14; direktivet er ændret ved direktiv 92/30/EØF (EFT nr. L 110 af 28. 4. 1992, s. 52).

Rådets direktiv 92/121/EØF af 21. december 1992 om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer ⁽²⁾ har ikke til formål at fastlægge fælles regler for overvågning af store engagementer i forbindelse med aktiviteter, der hovedsagelig er underlagt markedsrisici; direktivet henviser til et andet fællesskabsinitiativ, der skal indføre den nødvendige samordning af metoderne på dette område;

det er nødvendigt at fastlægge fælles regler for overvågning af og kontrol med de store engagementer, investeringselskaber indgår;

kreditinstitutters egenkapital er allerede defineret i Rådets direktiv 89/299/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital ⁽³⁾;

definitionen af institutters egenkapital bør tage udgangspunkt i nævnte definition;

der er imidlertid i nærværende direktiv grund til at anvende en anden definition af institutters egenkapital end definitionen i ovennævnte direktiv for at tage hensyn til de særlige egenskaber ved disse institutters aktiviteter, der navnlig indebærer markedsrisici;

Rådets direktiv 92/30/EØF af 6. april 1992 om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag ⁽⁴⁾ fastslår princippet om konsolidering, men fastlægger ikke fælles regler for konsolidering af finansieringsinstitutter, hvis aktiviteter hovedsagelig er underlagt markedsrisici; dette direktiv henviser til et andet fællesskabsinitiativ, der skal indføre samordnede metoder på dette område;

direktiv 92/30/EØF finder ikke anvendelse på koncerner, der omfatter et eller flere investeringselskaber, men ingen kreditinstitutter; det er imidlertid blevet anset for ønskeligt at skabe fælles rammer for indførelsen af et tilsyn med investeringselskaber på et konsolideret grundlag;

det kan fra tid til anden blive nødvendigt at foretage tekniske justeringer af de detaljerede bestemmelser i dette direktiv for at tage hensyn til udviklingen i sektoren for investeringservice; Kommissionen skal i givet fald fremsætte forslag om sådanne tilpasninger;

Rådet bør senere vedtage bestemmelser om tilpasning af dette direktiv til de tekniske fremskridt i overensstemmelse med Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de

⁽²⁾ EFT nr. L 29 af 5. 2. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 124 af 5. 5. 1989, s. 16; direktivet er senest ændret ved direktiv 92/30/EØF (EFT nr. L 110 af 24. 9. 1992, s. 52).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 110 af 28. 4. 1992, s. 52.

gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾; indtil da må Rådet selv på forslag af Kommissionen foretage sådanne tilpasninger;

der bør senest tre år efter datoen for dette direktivs iværksættelse foretages en revision heraf på baggrund af de indhøstede erfaringer, udviklingen på de finansielle markeder og arbejdet i internationale fora af regeludstedende myndigheder; denne revision skal også omfatte en revision af listen over områder, der kan gøres til genstand for tekniske tilpasninger;

dette direktiv og direktiv 93/22/EØF om investeringsservice er så tæt knyttet til hinanden, at det vil kunne føre til konkurrencefordrejning, hvis de træder i kraft på forskellige datoer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i dette direktiv på investeringsselskaber og kreditinstitutter som defineret i artikel 2.

2. En medlemsstat kan stille yderligere eller strengere krav til investeringsselskaber og kreditinstitutter, den har godkendt.

DEFINITIONER

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved

1) »kreditinstitut«, alle institutter, der svarer til definitionen i artikel 1, første led, i Rådets første direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽²⁾, og som er underlagt kravene i direktiv 89/647/EØF

2) »investeringsselskab«, alle institutter, der svarer til definitionen i artikel 1, nr. 2), i direktiv 93/22/EØF, som er underlagt kravene i nævnte direktiv, bortset fra:

— kreditinstitutter

— lokale firmaer som defineret i nr. 20), og

— firmaer, der kun modtager og videregiver ordrer fra investorer uden at ligge inde med penge og/eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt risikerer at komme i debet hos deres kunder

3) »institut«, kreditinstitutter og investeringsselskaber

4) »anerkendt investeringsselskab fra et tredjeland«, sådanne selskaber, som, hvis de havde været etableret i Fællesskabet, ville have været omfattet af definitionen af investeringsselskab i nr. 2), og som er godkendt i et tredjeland samt er underlagt og overholder tilsynsregler, der af de kompetente myndigheder anses for at være mindst lige så strenge som reglerne i dette direktiv

5) »finansielt instrument«, instrumenter, der svarer til definitionen i afsnit B i bilaget til direktiv 93/22/EØF

6) et instituts »handelsbeholdning«:

a) de positioner i finansielle instrumenter, som et institut indehaver for egen regning med henblik på videresalg, og/eller som instituttet tager for på kort sigt at få fordel af faktiske og/eller forventede forskelle mellem købs- og salgspriser eller af andre pris- og renteændringer, og positioner i finansielle instrumenter, der skyldes matched principal broking, eller positioner, der tages for at afdække andre dele af handelsbeholdningen, og

b) engagementer, der skyldes uafviklede transaktioner, free deliveries og afledte instrumenter, der handles OTC, som omhandlet i bilag II, punkt 1, 2, 3 og 5, engagementer, der skyldes genkøbsaftaler og udlån af værdipapirer, der er baseret på værdipapirer, som indgår i handelsbeholdningen i henhold til litra a), som omhandlet i bilag II, punkt 4, og under forudsætning af, at de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil, engagementer, der skyldes omvendte genkøbsaftaler og indlån af værdipapirer, beskrevet i samme punkt, der opfylder enten betingelserne i nr. i), ii), iii) og v) eller betingelserne i nr. iv) og v) nedenfor:

i) engagementerne værdiansættes dagligt til markedsværdi efter fremgangsmåderne i bilag II

ii) sikkerheden justeres for at tage hensyn til væsentlige ændringer i værdien af de værdipapirer, der indgår i den pågældende aftale eller transaktion, i overensstemmelse med en regel, der kan accepteres af de kompetente myndigheder

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

⁽²⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30; direktivet er senest ændret ved direktiv 89/646/EØF (EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1).

- iii) aftalen eller transaktionen giver mulighed for, at instituttets fordringer automatisk og øjeblikkeligt bliver udlignet med medkontrahtens fordringer, såfremt sidstnævnte misligholder
- iv) der er tale om en aftale eller en transaktion mellem markedsdeltagere
- v) de pågældende aftaler og transaktioner er begrænset til en accepteret og passende anvendelse heraf, således at kunstige transaktioner, herunder især ikke-kortsigtede, er udelukket, og
- c) engagementer i form af kurtage, provision, rente, dividende og margin vedrørende børshandlede afledte instrumenter, som er direkte knyttet til poster i handelsbeholdningen som omhandlet i punkt 6 i bilag II.
- Særlige poster i handelsbeholdningen skal medtages eller udelukkes derfra i overensstemmelse med objektive fremgangsmåder, herunder i givet fald bogføringsprincipperne i det pågældende institut, idet de kompetente myndigheder fører tilsyn med disse procedurer og deres konsekvente anvendelse
- 7) »moderselskab«, »datterselskab« og »finansieringsinstitut«, udtrykkene som de er defineret i artikel 1 i direktiv 92/30/EØF
- 8) »finansieringsselskab«, et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber enten udelukkende eller fortrinsvis består af kreditinstitutter, investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, idet mindst et af datterselskaberne skal være et kreditinstitut eller et investeringsselskab
- 9) »risikovægtning«, de grader af kreditrisiko, der gælder for de relevante medkontrahter i henhold til direktiv 89/647/EØF. Aktiver, der består i fordringer på og andre engagementer med investeringsselskaber eller anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande samt engagementer med anerkendte clearingsinstitutter og børser, vægtes imidlertid på samme måde som i det tilfælde, hvor den relevante medkontraht er et kreditinstitut
- 10) »afledte instrumenter, der handles »over-the-counter« (OTC)«, rentekontrakter og valutakurskontrakter som angivet i bilag II til direktiv 89/647/EØF og ikke-balanceførte kontrakter baseret på aktier, forudsat at sådanne kontrakter ikke handles på anerkendte børser, hvor de er omfattet af daglige marginkrav, og at de har en oprindelig løbetid på mere end 14 kalenderdage, hvis der er tale om valutakurskontrakter
- 11) »reguleret marked«, et marked, der er i overensstemmelse med definitionen i artikel 1, nr. 13, i direktiv 93/22/EØF
- 12) »poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter«, lange og korte positioner i de aktiver, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 89/647/EØF, og i gældsinstrumenter udstedt af investeringsselskaber, eller af anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande. Derved forstås endvidere lange og korte positioner i gældsinstrumenter, hvis de pågældende instrumenter opfylder følgende betingelser: de skal være noteret på mindst et reguleret marked i en medlemsstat eller på en børs i et trejdeland, forudsat at den pågældende børs anerkendes af de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat; de skal efter det pågældende instituts bedømmelse være tilstrækkeligt likvide og i kraft af emittentens solvens være udsat for en risiko for misligholdelse, der kan sammenlignes med eller er lavere end risikoen for de aktiver, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 89/647/EØF; den måde, hvorpå sådanne bedømmelser foretages, skal kunne kontrolleres af de kompetente myndigheder, der kan underkende dem, hvis de finder, at værdipapirerne indebærer en for stor risiko for misligholdelse til at kunne bedømmes som fordringer på kvalificerede emittenter.
- Uanset ovennævnte og indtil en nærmere samordning finder sted, kan de kompetente myndigheder på grundlag af et skøn anerkende værdipapirer, der er tilstrækkeligt likvide, og som i kraft af emittentens solvens er udsat for en risiko for misligholdelse, som kan sammenlignes med eller er lavere end risikoen for de i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 89/647/EØF nævnte aktiver, som værende poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter. Risikoen for misligholdelse i tilknytning til sådanne værdipapirer skal være vurderet til at ligge på et sådant niveau af mindst to kreditvurderingsinstitutter, der er anerkendt af de kompetente myndigheder, eller af blot et kreditvurderingsinstitut, såfremt de ikke bedømmes til at ligge under et sådant niveau af noget andet kreditvurderingsinstitut, der er anerkendt af de kompetente myndigheder.
- De kompetente myndigheder kan dog undlade at anvende betingelsen i det foregående punktum, hvis de finder den uhensigtsmæssig f.eks. på grund af de særlige egenskaber ved enten markedet, emittenten eller emissionen, eller en kombination af disse.
- Endvidere skal de kompetente myndigheder kræve af institutterne, at de anvender den maksimale vægtning, der er anført i bilag I, punkt 14, tabel 1, på værdipapirer, der er forbundet med en særlig risiko på grund af emittentens utilstrækkelige solvens og/eller på grund af emissionens utilstrækkelige likviditet.
- Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal med regelmæssige mellemrum give Rådet og Kom-

missionen oplysninger om de metoder, der anvendes til vurdering af poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter, navnlig for så vidt angår de metoder, der anvendes til vurdering af emissionens likviditetsgrad og emittentens solvens

- 13) »fordringer på centralregeringer«, lange og korte positioner i de aktiver, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 89/647/EØF, og de aktiver, der vægtes med 0% i artikel 7 i samme direktiv
- 14) »kovertibelt værdipapir«, et værdipapir, som efter ihændehaberens valg kan ombyttes til et andet værdipapir, sædvanligvis aktier i det udstedende selskab
- 15) »warrant«, et instrument, som giver ihændeholderen ret til at købe et antal ordinære aktier eller obligationer til en fastsat kurs i warrant'ens løbetid. Sådanne instrumenter kan afvikles ved levering af værdipapirerne selv eller den tilsvarende værdi i kontanter
- 16) »covered warrant«, et instrument, der udstedes af en anden end emittenten af det underliggende værdipapir, og som i warrant'ens løbetid giver ihændeholderen ret til at købe et antal ordinære aktier eller obligationer til en fastsat kurs eller ret til at sikre en gevinst eller undgå et tab i kraft af udsving på et indeks, der vedrører et hvilket som helst af de finansielle instrumenter, der er angivet i afsnit B i bilaget til direktiv 93/22/EØF
- 17) »genkøbsaftale« og »omvendt genkøbsaftale«, en aftale, hvorved et institut eller dets medkontrahent overdrager værdipapirer eller garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer, når den pågældende garanti gives af en anerkendt børs, der er i besiddelse af rettighederne til værdipapirerne, og når aftalen ikke giver et institut mulighed for at overdrage eller pantsætte et bestemt værdipapir til mere end én medkontrahent ad gangen, og samtidig forpligter sig til at købe dem (eller andre værdipapirer af samme type) tilbage til en nærmere angiven pris og på et senere tidspunkt, der er nærmere angivet, eller som skal angives nærmere, af overdrageren; dette vil være en »genkøbsaftale« for det institut, der sælger værdipapirerne, og en »omvendt genkøbsaftale« for det institut, der køber dem.
- 18) »udlån af værdipapirer« og »indlån af værdipapirer«, en transaktion, hvorved et institut eller dets medkontrahent overdrager værdipapirer mod passende sikkerhed og under betingelse af, at låntageren vil tilbagelevere værdipapirer af samme type på et senere tidspunkt, eller når overdrageren anmoder herom; dette vil være »udlån af værdipapirer« for et institut, der overdrager værdipapirer, og »indlån af værdipapirer« for et institut, til hvilket de overdrages.
- Indlån af værdipapirer skal anses for at være en transaktion mellem markedsdeltagere, når medkontrahenten er underkastet samordning med hensyn til tilsyn på EF-plan eller er et kreditinstitut i zone A i henhold til direktiv 89/647/EØF eller et anerkendt investeringsselskab fra et tredjeland, eller transaktionen er foretaget med et anerkendt clearingsinstitut eller en anerkendt børs
- 19) »clearingmedlem«, et medlem af børsen eller clearinginstitutet, og som har en direkte kontraktlig forbindelse med den centrale medkontrahent (markedsgarant); ikke-clearingsmedlemmer skal foretages deres transaktioner via et clearingmedlem
- 20) »lokalt firma«, et firma, der kun handler for egen regning på en finansiell futures- eller optionsbørs, eller som handler på vegne af eller opgiver priser til andre medlemmer af samme børs, og som garanteres af et clearingmedlem af samme børs. Ansvar for opfyldelsen af de kontrakter, et sådant firma har indgået, påhviler et clearingmedlem af samme børs, og sådanne kontrakter skal medtages ved beregningen af det samlede kapitalkrav for clearingmedlemmet, så længe det lokale firmas positioner er fuldstændig adskilte fra clearingmedlemmets
- 21) »delta«, den forventede ændring i optionsprisen udtrykt som en brøkdel af en lille prisændring for det underliggende instrument
- 22) »lang position« som omhandlet i bilag I, punkt 4, en position, hvori et institut har fastlagt den rente, det vil modtage på et tidspunkt i fremtiden, og ved »kort position« en position, hvori instituttet har fastlagt den rente, det skal betale på et tidspunkt i fremtiden
- 23) »egenkapital«, egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF. Denne definition kan imidlertid ændres under de i bilag V beskrevne forhold
- 24) »startkapital«, som i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), i direktiv 89/299/EØF

En omvendt genkøbsaftale skal anses for at være en aftale mellem markedsdeltagere, når medkontrahenten er underkastet samordning med hensyn til tilsyn på EF-plan eller er et kreditinstitut i zone A i henhold til direktiv 89/647/EØF eller et anerkendt investeringsselskab fra et tredjeland, eller aftalen er indgået med et anerkendt clearingsinstitut eller en anerkendt børs

- 25) »oprindelig egenkapital«, som i artikel 2, stk. 1, nr. 1), 2) og 4), minus nr. 9), 10) og 11), i direktiv 89/299/EØF
- 26) »kapital«, egenkapital
- 27) »modificeret varighed«, beregning foretaget efter formlen i bilag I, punkt 26.

STARTKAPITAL

Artikel 3

1. Investeringselskaber, der forvalter kunders penge og/eller værdipapirer, og som tilbyder en eller flere af følgende tjenesteydelser, skal have en startkapital på 125 000 ECU:

- modtagelse og videregivelse af investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter
- udførelse af investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter
- forvaltning af individuelle investeringsporteføljer bestående af finansielle instrumenter

når de ikke handler med finansielle instrumenter for egen regning eller deltager i emissioner af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen, med henblik på at investere egenkapital, betragtes ikke som handel med henblik på bestemmelserne i første afsnit eller i forbindelse med stk. 2.

De kompetente myndigheder kan dog tillade, at investeringselskaber, som udfører investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter, indehaver disse instrumenter for egen regning, for så vidt

- sådanne positioner udelukkende skyldes, at investeringselskabet ikke er i stand til at sikre præcis afdækning af den modtagne ordre, og
- den samlede markedsværdi af sådanne positioner ikke overstiger 15 % af selskabets startkapital, og
- selskabet opfylder de krav, der er omhandlet i artikel 4 og 5, og
- sådanne positioner er af lejlighedsvis og midlertidig karakter og er strengt begrænset til den tid, som er nødvendig for udførelsen af den nævnte transaktion.

2. Medlemsstaterne kan nedsætte beløbet i stk. 1 til 50 000 ECU for selskaber, der hverken har tilladelse til at forvalte kunders penge eller værdipapirer eller til at handle for egen regning eller deltage i emissioner på grundlag af en fast forpligtelse.

3. Alle andre investeringselskaber skal have en startkapital på 730 000 ECU.

4. De firmaer, som er omhandlet i artikel 2, nr. 2, andet og tredje led, skal have en startkapital på 50 000 ECU, for så vidt de nyder godt af fri etableringsret eller yder investeringsservice i henhold til artikel 14 eller 15 i direktiv 93/22/EØF.

5. Uanset stk. 1 til 4 kan medlemsstaterne fortsat godkende investeringselskaber, og firmaer omfattet af stk. 4, der allerede bestod inden dette direktivs iværksættelse, selv om deres egenkapital er mindre end den startkapital, der er foreskrevet i disse stykker. Ingen sådanne foretagenders egenkapital må falde til under det højeste referenceniveau, som er beregnet efter meddelelsen af dette direktiv. Referenceniveauet er egenkapitalens daglige gennemsnitsniveau beregnet over de seks måneder, der går forud for beregningsdatoen. Dette referenceniveau beregnes hver sjette måned over den tilsvarende forudgående periode.

6. Overtages kontrollen med et foretagende af den i stk. 5 nævnte kategori af en anden fysisk eller juridisk person end den, der tidligere kontrollerede det, skal dets egenkapital være på mindst det beløb, der er angivet i stk. 1 til 4, undtagen i følgende tilfælde:

- i) ved den første overdragelse ved arv efter dette direktivs iværksættelse med forbehold af de kompetente myndigheds godkendelse, dog i højst ti år efter, at den pågældende overdragelse fandt sted
- ii) ved udskiftning af en interessent i et interessentskab, forudsat at mindst en af interessenterne på datoen for dette direktivs gennemførelse forbliver i interessentskabet, dog i højst ti år efter datoen for direktivets iværksættelse.

7. Under visse særlige omstændigheder og med de kompetente myndigheds tilladelse behøver egenkapitalen i det selskab, der opstår i forbindelse med fusionen af to eller flere investeringselskaber og/eller firmaer omfattet af stk. 4, ikke nå op på det beløb, der er angivet for det i stk. 1 til 4. Så længe de niveauer, der er omhandlet i stk. 1 til 4, ikke er nået, må det nye foretagendes egenkapital dog ikke komme ned under de fusionerede foretagenders samlede egenkapital på tidspunktet for fusionen.

8. Egenkapitalen for investeringselskaber og firmaer omfattet af stk. 4 må ikke falde til under det niveau, der er fastsat i stk. 1 til 5 og 7. Falder egenkapitalen, kan de kompetente myndigheder dog, når omstændighederne taler derfor, give sådanne foretagender en begrænset frist til at berigtige forholdene eller til at indstille deres virksomhed.

DÆKNING AF RISIKO

Artikel 4

1. De kompetente myndigheder kræver, at institutter skal råde over en egenkapital, der altid skal være større end eller lig med summen af:

- i) kapitalkravene beregnet efter bilag I, II og VI for deres handelsbeholdningsaktiviteter
- ii) kapitalkravene beregnet efter bilag III for deres samlede aktiviteter
- iii) kapitalkravene i direktiv 89/647/EØF for alle aktiviteter med undtagelse af såvel handelsbeholdningsaktiviteter som illikvide aktiver, hvis de fratrækkes egenkapitalen i overensstemmelse med bilag V, punkt 2d)
- iv) det kapitalkrav, som er fastsat i stk. 2.

Uanset størrelsen af det i nr. i) til iv) omhandlede kapitalkrav kan kravet til investeringsselskabers egenkapital aldrig være lavere end det i bilag IV fastlagte beløb.

2. De kompetente myndigheder kræver, at institutter dækker risici i forbindelse med aktiviteter, der ligger uden for anvendelsesområdet for både dette direktiv og direktiv 89/647/EØF, og som anses for at være af samme art som de risici, der er omfattet af de pågældende direktiver, med passende egenkapital.

3. Hvis et instituts egenkapital falder til et beløb, der ligger under kravet til dets egenkapital som beregnet i stk. 1, sikrer de kompetente myndigheder, at det pågældende institut træffer passende foranstaltninger for at berigtige forholdene hurtigst muligt.

4. De kompetente myndigheder kræver, at institutter indfører systemer til overvågning og kontrol af renterisiko for alle aktiviteter, idet de kompetente myndigheder skal orienteres om disse systemer.

5. Institutter skal over for deres kompetente myndigheder godtgøre, at de råder over egnede systemer til til enhver tid og med rimelig nøjagtighed at beregne deres finansielle situation.

6. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder tillade, at institutter beregner kapitalkravene vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter efter direktiv 89/647/EØF, og ikke efter bilag I og II til nærværende direktiv, forudsat at

- i) de pågældende institutters handelsbeholdningsaktiviteter normalt ikke overstiger 5 % af deres samlede aktiviteter,
- ii) de samlede handelsbeholdningspositioner normalt ikke overstiger 15 mio. ECU, og

iii) institutternes handelsbeholdningsaktiviteter på intet tidspunkt overstiger 6 % af deres samlede aktiviteter, og deres samlede handelsbeholdningspositioner på intet tidspunkt overstiger 20 mio. ECU.

7. De kompetente myndigheder kan med henblik på at vurdere handelsbeholdningsaktiviteternes andel af de samlede aktiviteter i stk. 6, nr. i) og iii), referere til enten størrelsen af de pågældende institutters balance- og ikke-balanceførte virksomhed, resultatopgørelsen, egenkapitalen eller en kombination af disse parametre. Ved vurderingen af størrelsen af balance- og ikke-balanceført virksomhed ansættes gældsinstrumenter til deres markedsværdi eller pålydende værdi, aktier til markedsværdien og afledte instrumenter til den pålydende værdi eller markedsværdien af de underliggende instrumenter. Lange og korte positioner adderes uanset fortegn.

8. Hvis et institut i en længere periode overskrider en af grænserne i stk. 6, nr. i) og ii), eller dem begge eller overskrider en af grænserne i nr. iii), eller dem begge, skal det opfylde kravene i artikel 4, stk. 1, nr. i), og ikke kravene i direktiv 89/647/EØF for sine handelsbeholdningsaktiviteter og underrette de kompetente myndigheder herom.

OVERVÅGNING AF OG KONTROL MED STORE ENGAGEMENTER

Artikel 5

1. Institutter overvåger og kontrollerer deres store engagementer i overensstemmelse med direktiv 92/121/EØF.

2. Uanset stk. 1 overvåger og kontrollerer de institutter, der beregner kapitalkravene for deres handelsbeholdningsaktiviteter ifølge bilag I og II, deres store engagementer i overensstemmelse med direktiv 92/121/EØF med de ændringer, der er fastlagt i bilag VI til nærværende direktiv.

VÆRDANSÆTTELSE AF POSITIONER MED HENBLIK PÅ INDBERETNING

Artikel 6

1. Institutter værdiansætter dagligt deres handelsbeholdninger til markedsværdi, medmindre de er omfattet af bestemmelserne i artikel 4, stk. 6.

2. Foreligger der ikke let tilgængelige markedsværdier, f.eks. ved handel med nyemissioner på de primære markeder, kan de kompetente myndigheder fritage institutterne fra kravet i stk. 1 og forlange, at de anvender andre værdiansættelsesmetoder, når blot de i tilstrækkeligt omfang er baseret på et forsigtighedsprincip og er godkendt af de kompetente myndigheder.

TILSYN PÅ ET KONSOLIDERET GRUNDLAG

Artikel 7

Generelle principper

1. De i artikel 4 og 5 omhandlede kapitalkrav for institutter, der hverken er moderselskaber eller datterselskaber af sådanne selskaber, anvendes på et individuelt grundlag.

2. De i artikel 4 og 5 omhandlede kapitalkrav for

— institutter, der som datterselskab har et kreditinstitut som defineret i direktiv 92/30/EØF, et investeringsselskab eller et andet finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i sådanne enheder, og

— institutter, hvis moderselskaber er finansieringsselskaber

anvendes på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med de fremgangsmåder, der er fastlagt i ovennævnte direktiv og i stk. 7 til 14 i nærværende artikel.

3. Omfatter en koncern, som omhandlet i stk. 2, ikke noget kreditinstitut, anvendes direktiv 92/30/EØF med følgende tilpasninger:

— »finansieringsselskab« skal forstås som et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber enten udelukkende eller fortrinsvis er investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, idet mindst ét af disse skal være et investeringsselskab

— »blandet selskab« skal forstås som et moderselskab, bortset fra et finansieringsselskab eller et investeringsselskab, hvis datterselskaber omfatter mindst et investeringsselskab

— »kompetente myndigheder« skal forstås som de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at føre tilsyn med investeringsselskaber

— enhver henvisning til »kreditinstitutter« erstattes med en henvisning til »investeringsselskaber«

— artikel 3, stk. 5, andet afsnit, i direktiv 92/30/EØF finder ikke anvendelse

— i artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 7, stk. 5, i direktiv 92/30/EØF erstattes alle henvisninger til direktiv 77/780/EØF af en henvisning til direktiv 93/22/EØF

— for så vidt angår artikel 3, stk. 9, og artikel 8, stk. 3, i direktiv 92/30/EØF, skal der henvises til Rådet og Kommissionen

— artikel 7, stk. 4, første punktum, i direktiv 92/30/EØF affattes således:

»Hvis et investeringsselskab, et finansieringsselskab eller et blandet selskab kontrollerer et eller flere datterselskaber, som er forsikringsselskaber, skal de

kompetente myndigheder og de myndigheder, der fører offentligt tilsyn med forsikringsselskaber, arbejde snævert sammen.«

4. De kompetente myndigheder, der skal eller har beføjelse til at føre tilsyn på et konsolideret grundlag med koncerner omfattet af stk. 3, kan, indtil yderligere samordning af det konsoliderede tilsyn med sådanne koncerner finder sted, og hvis omstændighederne taler derfor, give dispensation for denne forpligtelse på betingelse af, at de enkelte investeringsselskaber i en sådan koncern:

- i) anvender den i bilag V, punkt 9, anførte definition af egenkapital
- ii) opfylder de i artikel 4 og 5 fastsatte krav på individuelt grundlag
- iii) indfører ordninger for overvågning af og kontrol med kapital- og finansieringskilderne for alle de øvrige finansieringsinstitutter i koncernen.

5. De kompetente myndigheder skal forlange, at investeringsselskaber i en koncern, som er fritaget ifølge stk. 4, skal underrette dem om de risici, herunder risici i forbindelse med sammensætningen af og kilderne til deres kapital og finansiering, der vil kunne skade investeringsselskabernes finansielle situation. Finder de kompetente myndigheder herefter, at investeringsselskabernes finansielle situation ikke er tilstrækkelig beskyttet, skal de forlange, at selskaberne træffer relevante foranstaltninger, herunder om nødvendigt begrænsning af kapitaloverførsel fra sådanne investeringsselskaber til andre enheder i koncernen.

6. Når de kompetente myndigheder fritager selskaberne for pligten til tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til stk. 4, skal de træffe andre passende foranstaltninger til kontrol med risiciene, dvs. store engagementer, i hele koncernen, herunder også i de foretagender, der ikke er beliggende i nogen af medlemsstaterne.

7. Medlemsstaterne kan fritage institutter, der i deres egenskab af moderselskaber er undergivet konsolideret tilsyn, samt ethvert datterselskab af sådanne institutter, som er underlagt deres godkendelse og tilsyn, og som er dækket af tilsynet i kraft af, at det indgår i konsolideringen af det institut, som er dets moderselskab, fra at anvende kravene i artikel 4 og 5 på individuelt eller delkonsolideret grundlag.

Samme mulighed for fritagelse kan indrømmes, når moderselskabet er et finansieringsselskab, der har hjemsted i samme medlemsstat som instituttet, for så vidt det er undergivet samme tilsyn som det, der gælder for kreditinstitutter og investeringsselskaber, og navnlig kravene i artikel 4 og 5.

I begge tilfælde gælder, at hvis retten til at indrømme fritagelse udøves, skal der træffes foranstaltninger for at sikre en tilfredsstillende fordeling af egenkapitalen inden for koncernen.

8. Såfremt et institut, hvis moderselskab er et institut, er blevet godkendt og er beliggende i en anden medlemsstat, skal de kompetente myndigheder, der meddelte

godkendelsen, anvende bestemmelserne i artikel 4 og 5 på det pågældende institut på et individuelt eller i givet fald delkonsolideret grundlag.

9. Uanset stk. 8 kan de kompetente myndigheder, der har ansvaret for godkendelse af et datterselskab af et moderselskab, som er et institut, efter fælles aftale overdrage ansvaret for tilsynet med datterselskabets kapitalkrav og store engagementer til de kompetente myndigheder, der har godkendt moderselskabet og fører tilsyn hermed. Kommissionen skal underrettes om sådanne aftaler og om indholdet heraf. Den fremsender disse oplysninger til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning samt til Rådet, undtagen i tilfælde af koncerner, der falder ind under stk. 3.

Beregning af konsoliderede kapitalkrav

10. Udøves den i stk. 7 og 9 omhandlede ret til at indrømme fritagelse ikke, kan de kompetente myndigheder, med henblik på beregning af kapitalkravene i bilag I og engagementerne over for kunder i bilag VI på et konsolideret grundlag, tillade, at nettopositioner i ét instituts handelsbeholdning modregnes i positioner i et andet instituts handelsbeholdning i henhold til bestemmelserne i henholdsvis bilag I og VI.

Herudover kan de tillade, at valutapositioner ifølge bilag III i et institut modregnes i valutapositioner ifølge bilag III i et andet institut i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag III.

11. De kompetente myndigheder kan også tillade modregning af handelsbeholdning og valutapositioner i foretagender, der er hjemmehørende i tredjelande, hvis de nedenfor anførte betingelser er opfyldt samtidig:

- i) foretagenderne er godkendt af myndighederne i et tredjeland og er i overensstemmelse med definitionen af et kreditinstitut i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF eller er anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande
- ii) sådanne foretagender opfylder på individuelt grundlag kapitalkrav svarende til dem, der er omhandlet i dette direktiv
- iii) der findes ikke i de pågældende lande nogen bestemmelser, der i væsentlig grad kan have indflydelse på overførsel af midler inden for koncernen.

12. De kompetente myndigheder kan også tillade modregning som beskrevet i stk. 10 mellem institutter i en koncern, der er godkendt i den pågældende medlemsstat, under forudsætning af

- i) at der er en tilfredsstillende kapitalfordeling inden for koncernen

- ii) at de forskrifter, love eller kontraktmæssige bestemmelser, der gælder for institutterne, sikrer gensidig økonomisk støtte inden for koncernen.

13. Desuden kan de kompetente myndigheder tillade modregning som beskrevet i stk. 10 mellem institutter i en koncern, der opfylder betingelserne i stk. 12, og et institut i samme koncern, der er godkendt i en anden medlemsstat, hvis dette institut har pligt til at opfylde kapitalkravene i artikel 4 og 5 på individuelt grundlag.

Definition af konsolideret egenkapital

14. Når egenkapitalen skal beregnes på konsolideret grundlag, finder artikel 5 i direktiv 89/299/EØF anvendelse.

15. De kompetente myndigheder, der udøver tilsyn på et konsolideret grundlag, kan ved beregningen af den konsoliderede egenkapital tage hensyn til de særlige definitioner af egenkapital i bilag V, der gælder for de berørte institutter.

INDBERETNINGSPLIKT

Artikel 8

1. Medlemsstaterne kræver, at investeringsselskaber og kreditinstitutter giver hjemlandets kompetente myndigheder alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om de regler, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, er overholdt. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at institutternes interne kontrol og administrative og regnskabsmæssige praksis gør det muligt til hver en tid at kontrollere, om de overholder reglerne.

2. Investeringsselskaber foretager indberetning til de kompetente myndigheder på den måde, der foreskrives af disse myndigheder, mindst en gang om måneden for selskaber, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, mindst hver tredje måned for de selskaber, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, og mindst hver sjette måned for de selskaber, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2.

3. Uanset stk. 2 skal de investeringsselskaber, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 3, kun indgive oplysningerne på konsolideret eller delkonsolideret grundlag hver sjette måned.

4. Kreditinstitutter skal på den af de kompetente myndigheder foreskrevne måde foretage indberetning med samme hyppighed som deres indberetning i henhold til direktiv 89/647/EØF.

5. De kompetente myndigheder skal kræve, at institutterne straks indberetter tilfælde, hvor deres medkontra-henter i genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler eller i

transaktioner angående udlån og indlån af værdipapirer misligholder deres forpligtelser. Kommissionen giver Rådet meddelelse om de pågældende tilfælde og konsekvenserne heraf for behandlingen af sådanne aftaler og transaktioner i dette direktiv senest tre år efter den i artikel 12 omhandlede dato. I meddelelsen skal det også beskrives, hvorledes de pågældende institutter opfylder de betingelser i nr. i) til v) i artikel 2, nr. 6 b), der gælder for dem, herunder især betingelsen i nr. v). Endvidere skal det nøjagtigt angives, hvilke ændringer der har fundet sted med hensyn til det relative omfang af institutternes sædvanlige udlån og deres udlån gennem omvendte genkøbsaftaler og transaktioner bestående af indlån af værdipapirer. Finder Kommissionen på grundlag af meddelelsen samt andre oplysninger, at det er nødvendigt med yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at undgå misbrug, fremsætter den passende forslag.

KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 9

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der skal varetage de i dette direktiv fastsatte opgaver. De underretter Kommissionen herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.

2. De i stk. 1 omhandlede myndigheder skal være offentlige myndigheder eller organer, der er officielt anerkendt i henhold til national lov eller af offentlige myndigheder som en del af tilsynsordningen i den pågældende medlemsstat.

3. Vedkommende myndigheder skal tillægges alle nødvendige beføjelser med henblik på udførelsen af deres hverv, især for så vidt angår tilsyn med, hvorledes handelsbeholdningen er sammensat.

4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder arbejder snævert sammen med henblik på varetagelse af deres opgaver i henhold til dette direktiv, navnlig når der ydes investeringsservice som led i den fri udveksling af tjenesteydelser eller via filialer i en eller flere medlemsstater. De giver efter anmodning hinanden alle de oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med overholdelsen af kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag og navnlig overholdelsen af reglerne i dette direktiv. Al udveksling af oplysninger vedrørende investeringsselskaber mellem de kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv er undergivet reglerne om tavhedspligt i artikel 25 i direktiv 93/22/EØF, medens udveksling af oplysninger om kreditinstitutter er underkastet reglerne om tavhedspligt i artikel 12 i direktiv 77/780/EØF, som ændret ved direktiv 89/646/EØF.

Artikel 10

Indtil der vedtages et yderligere direktiv om fastsættelse af bestemmelser om tilpasning af dette direktiv til de

tekniske fremskridt på nedennævnte områder, vedtager Rådet i overensstemmelse med afgørelse 87/373/EØF med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de tilpasninger, som måtte være nødvendige for at

- tydeliggøre definitionerne i artikel 2 for at sikre ensartet gennemførelse af direktivet i hele Fællesskabet
- tydeliggøre definitionerne i artikel 2 for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder
- ændre størrelsen af den startkapital, der foreskrives i artikel 3, og beløbene i artikel 4, stk. 6, for at tage hensyn til den økonomiske og monetære udvikling
- bringe terminologien og affattelsen af definitionerne i overensstemmelse med senere udstedte retsakter om institutter og dertil knyttede emner.

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 11

1. Medlemsstaterne kan godkende investeringsselskaber, der er undergivet artikel 30, stk. 1, i direktiv 93/22/EØF, hvis egenkapital på datoen for nærværende direktivs iværksættelse er lavere end krævet i artikel 3, stk. 1 til 3, i nærværende direktiv. Sådanne investeringsselskabers egenkapital skal dog derefter opfylde betingelserne i artikel 3, stk. 5 til 8, i nærværende direktiv.

2. Uanset bilag I, punkt 14, kan medlemsstaterne i forbindelse med obligationer, der i henhold til artikel 11, stk. 2, i direktiv 89/647/EØF er tillagt en 10 %s vægtning, fastsætte en koefficient for specifik risiko svarende til halvdelen af den koefficient, der gælder for poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter med en tilsvarende restløbetid.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest på den dato, som er fastsat i artikel 31, stk. 2, i direktiv 93/22/EØF. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til nærværende direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

Artikel 13

Kommissionen forelægger så snart som muligt Rådet forslag vedrørende kapitalkrav med hensyn til handel med råvarer, råvarebaserede afledte instrumenter og andele i investeringsinstitutter.

Rådet træffer afgørelse om Kommissionens forslag senest seks måneder inden datoen for gennemførelsen af nærværende direktiv.

REVISIONSKLAUSUL

Artikel 14

Senest tre år efter datoen i artikel 12 skal Rådet på forslag af Kommissionen gennemgå og om nødvendigt

revidere nærværende direktiv på baggrund af erfaringerne med dets anvendelse under hensyn til markedsinnovation og især til udviklingen i internationale fora af regeludstedende myndigheder.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. marts 1993.

På Rådets vegne

M. JELVED

Formand

BILAG I

POSITIONSRISIKO

INDLEDNING

Beregning af nettopositioner

1. Overskuddet af instituttets lange (korte) positioner i forhold til dets korte (lange) positioner i samme aktier, gældsinstrumenter og konvertible værdipapirer og identiske finansielle futures, optioner, warrants og covered warrants er dets nettoposition i hvert af de forskellige instrumenter. Ved beregningen af nettopositionen tillader de kompetente myndigheder, at positioner i afledte instrumenter behandles som angivet i punkt 4 til 7 nedenfor som positioner i de underliggende (eller teoretiske) værdipapirer. Der tages ikke hensyn til instituttets beholdninger af egne gældsinstrumenter ved beregningen af den specifikke risiko, jf. punkt 14.
2. Der beregnes ikke netttotal for konvertible værdipapirer og de modsvarende positioner i det underliggende instrument, medmindre de kompetente myndigheder fastsætter en fremgangsmåde, hvor sandsynligheden for, at et givet konvertibelt værdipapir ombyttes, tages i betragtning, eller har et kapitalkrav, der dækker ethvert potentielt tab, som kunne forekomme ved ombytningen.
3. Alle nettopositioner omregnes, uanset fortegn, dagligt til instituttets indberetningsvaluta til gældende spotmarkedskurs inden sammenlægning.

Særlige instrumenter

4. Rentefutures, forward rate agreements (FRA-kontrakter) og terminsforpligtelser til køb eller salg af gældsinstrumenter behandles som kombinationer af lange og korte positioner. En lang rentefuture position behandles således som en kombination af et indlån, der forfalder på leveringstidspunktet for future-kontrakten, og en besiddelse af et aktiv med samme forfaldsdato som det underliggende instrument eller den underliggende teoretiske position bag den pågældende future-kontrakt. På samme måde behandles en solgt FRA-kontrakt som en lang position med forfaldsdato på afregningstidspunktet plus kontraktperioden og som en kort position, der forfalder på afregningstidspunktet. Såvel indlåns- som aktivbeholdningen skal opføres i rubrikken for centralregeringer i tabel 1 i punkt 14 med henblik på at beregne kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko for rentefutures og FRA-kontrakter. En terminsforpligtelse til køb af et gældsinstrument behandles som en kombination af et indlån, der forfalder på leveringstidspunktet, og en lang (spot) position i selve gældsinstrumentet. Indlånet medtages i rubrikken for centralregeringer i tabel 1 med henblik på beregning af specifik risiko og gældsinstrumentet i den relevante kolonne i samme tabel. De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en børshandlet future-kontrakt sættes som lig med den af børsen krævede margin, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den med future-kontrakten forbundne risiko, og at metoden til beregning af marginen er ækvivalent med den beregningsmetode, der er fastsat i den øvrige del af dette bilag.
5. Optioner baseret på renter, gældsinstrumenter, aktier, aktieindekser, finansielle futures, swaps og fremmede valutaer behandles med henblik på dette bilag, som om de var positioner af samme værdi som det underliggende instrument, som optionen vedrører, multipliceret med delta. De kan modregnes med en hvilken som helst modsvarende position i samme underliggende værdipapirer eller afledte instrumenter. Det anvendte delta er det, der gælder for den pågældende børs, det, der er beregnet af de kompetente myndigheder, eller, hvor et sådant ikke findes, eller for OTC-optioner, det, der beregnes af instituttet selv, såfremt de kompetente myndigheder finder den model, der anvendes af instituttet, rimelig.

De kompetente myndigheder kan imidlertid også foreskrive, at institutter beregner deres deltaer efter en metode, der angives af de kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder kræver, at der er sikkerhed for de øvrige risici i forbindelse med optioner, ud over deltarisikoen.

De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en udstedt børshandlet option sættes som lig med den af børsen krævede margin, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den med optionen forbundne risiko, og at metoden til beregningen af marginen er ækvivalent med den beregningsmetode, der er fastsat i den øvrige del af dette bilag for sådanne optioner. Derudover kan de tillade, at kapitalkravet for en erhvervet, børshandlet option eller OTC-option er det samme som for det underliggende instrument, dog med den begrænsning, at det deraf følgende kapitalkrav ikke må overstige optionens markedsværdi. Kapitalkravet for en udstedt OTC-option fastsættes i forhold til det underliggende instrument.

6. Warrants og covered warrants behandles på samme måde som beskrevet for optioner i punkt 5.
7. Swaps behandles med henblik på renterisiko på samme måde som instrumenter, der balanceføres. En renteswap, i henhold til hvilken et institut modtager variabel rente og betaler fast rente, behandles som en lang position i et variabelt forrentet instrument med en løbetid lig med perioden indtil næste rentefastsættelse og en kort position i et fastforrentet instrument med samme løbetid som swap'en selv.
8. Institutter, der foretager værdiansættelse til markedsværdi og beregner renterisiciene i forbindelse med de afledte instrumenter som omhandlet i punkt 4 til 7 på basis af nutidsværdien af fremtidige betalinger, kan imidlertid anvende følsomhedsmodeller til at beregne ovennævnte positioner og skal anvende dem for obligationer, der amortiseres i løbet af deres restløbetid og ikke via en samlet tilbagebetaling af hovedstolen ved obligationens udløbstidspunkt. Såvel modellen som instituttets anvendelse heraf skal godkendes af de kompetente myndigheder. Disse modeller skal resultere i positioner, som har samme følsomhed over for ændringer i renten som de underliggende pengestrømme. Denne følsomhed skal vurderes ud fra uafhængige bevægelser i udvalgte punkter på rentekurven med mindst ét følsomhedspunkt i hvert af de i tabel 2 i punkt 18 viste løbetidsbånd. Positionerne skal indgå i beregningen af kapitalkravene efter bestemmelserne i punkt 15 til 30.
9. Institutter, som ikke anvender modellerne i punkt 8, kan i stedet for med de kompetente myndigheders samtykke behandle positioner i de i punkt 4 til 7 omhandlede afledte instrumenter som fuldt ud modsvarende, hvis de mindst opfylder følgende krav:
 - i) positionerne har samme værdi og er angivet i samme valuta
 - ii) referencesatsen (for positioner med variabel rente) eller pålydende rente (for positioner med fast rente) svarer nøje til hinanden
 - iii) den førstkommende renteberegningsdato eller, for positioner med fast afkast, restløbetiden er underkastet følgende begrænsninger:
 - mindre end en måned fremme: samme dag
 - mellem en måned og et år fremme: inden for syv dage
 - mere end et år fremme: inden for tredive dage.
10. Overdrageren af værdipapirer eller af garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer under en genkøbsaftale og udlåneren af værdipapirer i en værdipapirudlånstransaktion skal modtage værdipapirerne i beregningen af sit kapitalkrav i medfør af dette bilag, såfremt de opfylder de i artikel 2, nr. 6, litra a), nævnte krav.
11. Positioner i andele i investeringsinstitutter er underlagt kapitalkravene i direktiv 89/647/EØF og ikke positionsrisikokravene i dette bilag.

Specifikke og generelle risici

12. Positionsrisikoen i forbindelse med et handlet gældsinstrument eller en handlet aktie (eller afledte instrumenter af sådanne værdipapirer) opdeles i to komponenter med henblik på at beregne, hvor stor en kapital der kræves for at dække den pågældende risiko. Den ene komponent er dens specifikke risikokomponent — dvs. risikoen for kursændringer for det pågældende instrument på grund af faktorer, der står i forbindelse med emittenten eller for afledte instrumenter emittenten af det underliggende instrument. Den anden komponent dækker den generelle risiko — dvs. risikoen for en kursændring for instrumentet, der (for handlede gældsinstrumenter eller afledte instrumenter heraf) skyldes en ændring i rentesatserne eller (for aktier eller aktie afledte instrumenter) større bevægelser på aktiemarkedet, der ikke står i forbindelse med særlige forhold vedrørende de enkelte værdipapirer.

HANDLEDE GÆLDINSTRUMENTER

13. Instituttet klassificerer sine nettopositioner efter pålydende valuta og beregner kapitalkravet for den specifikke og generelle risiko for hver enkelt valuta separat.

Specifik risiko

14. Instituttet fordeler sine nettopositioner som beregnet i henhold til punkt 1 på kategorierne i tabel 1 på grundlag af deres restløbetid og multiplicerer dem med de angivne vægte. Instituttet adderer sine vægtede positioner (uanset om de er lange eller korte) for at beregne, hvilket kapitalgrundlag der kræves for at dække den specifikke risiko.

Tabel 1

Poster bestående af fordringer på centralregeringer	Poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter			Andre
	under 6 mdr.	6 til 24 mdr.	over 24 mdr.	
0,00 %	0,25 %	1,00 %	1,60 %	8,00 %

Generel risiko

a) *efter løbetid*

15. Proceduren for beregning af kapitalkrav til dækning af den generelle risiko omfatter to grundlæggende skridt. Først vægtes alle positioner efter løbetid (som forklaret i punkt 16) med henblik på at beregne den kapital, der er nødvendig for at dække dem. Dernæst nedsættes kapitalkravet, når en vægтет position indehaves sideløbende med en vægтет position med modsat fortegn i samme løbetidsbånd. Kapitalkravet vil også kunne nedsættes, når de vægtede positioner med modsat fortegn henhører under forskellige løbetidsbånd, idet nedsættelsen da vil afhænge såvel af, om de to positioner falder i samme zone eller ej, som af, hvilke zoner de henhører under. Der er i alt tre zoner (grupper af løbetidsbånd).
16. Instituttet fordeler sine nettopositioner på de relevante løbetidsbånd i anden og tredje kolonne i tabel 2 i punkt 18. Det gøres på baggrund af restløbetiden for fast forrentede instrumenter og på grundlag af perioden indtil fastsættelsen af næste rentesats for andre instrumenter. Instituttet skelner endvidere mellem gældsinstrumenter med pålydende rente på 3% eller derover og gældsinstrumenter med pålydende rente på under 3% og anbringer dem i overensstemmelse hermed i enten anden eller tredje kolonne i tabel 2. Derefter multipliceres hver position med den vægt, der er anført for det pågældende løbetidsbånd i fjerde kolonne i tabel 2.
17. Derefter adderer instituttet de vægtede lange positioner og de vægtede korte positioner i hvert løbetidsbånd. Størrelsen af førstnævnte, der matches af sidstnævnte i et givet løbetidsbånd, er den vægtede matchede position i det pågældende løbetidsbånd, medens den resterende lange eller korte position er den vægtede umatchedede position i samme løbetidsbånd. Endelig beregnes summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd.
18. Instituttet beregner summen af de vægtede umatchedede lange positioner for de bånd, der indgår i hver af zonerne i tabel 2, med henblik på at beregne den vægtede umatchedede lange position i hver enkelt zone. På samme måde beregnes summen af de vægtede umatchedede korte positioner i hvert enkelt løbetidsbånd i en bestemt zone med henblik på at beregne den vægtede umatchedede korte position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatchedede lange position i en given zone, der matches af den vægtede umatchedede korte position i samme zone, er den vægtede matchede position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatchedede lange eller korte position i en zone, der ikke kan matches, er den vægtede umatchedede position i den pågældende zone.

Tabel 2

Zoner	Løbetidsbånd		Vægt (%)	Forudsat renteændring (%)
	Pålydende rente på 3% eller mere	Pålydende rente på under 3%		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	0 ≤ 1 md.	0 ≤ 1 md.	0,00	—
	> 1 ≤ 3 mdr.	> 1 ≤ 3 mdr.	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 mdr.	> 3 ≤ 6 mdr.	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 mdr.	> 6 ≤ 12 mdr.	0,70	1,00
2	> 1 ≤ 2 år	> 1,0 ≤ 1,9 år	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 år	> 1,9 ≤ 2,8 år	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 år	> 2,8 ≤ 3,6 år	2,25	0,75
3	> 4 ≤ 5 år	> 3,6 ≤ 4,3 år	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 år	> 4,3 ≤ 5,7 år	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 år	> 5,7 ≤ 7,3 år	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 år	> 7,3 ≤ 9,3 år	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 år	> 9,3 ≤ 10,6 år	5,25	0,60
	> 20 år	> 10,6 ≤ 12,0 år	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 år	8,00	0,60
		> 20 år	12,50	0,60

19. Størrelsen af den vægtede umatchedede lange (korte) position i zone 1, der matches af den vægtede umatchedede korte (lange) position i zone 2, beregnes derefter. Der er henvist til den i punkt 23 som den vægtede matchede position mellem zone 1 og 2. Samme beregning foretages derefter for den del af den vægtede umatchedede position i zone 2, der resterer, og den vægtede umatchedede position i zone 3 med henblik på at beregne den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3.
20. Hvis instituttet ønsker det, kan det vende rækkefølgen i punkt 19 om, således at den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3 beregnes før positionen mellem zone 1 og 2.
21. Resten af den vægtede umatchedede position i zone 1 matches derefter med det, der resterer i zone 3, efter at denne zone er blevet matchet med zone 2, hvorved den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3 fremkommer.
22. Efter de tre separate matchings-beregninger i punkt 19 til 21 adderes eventuelle restpositioner.
23. Instituttets kapitalkrav beregnes som summen af:
 - a) 10% af summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd
 - b) 40% af den vægtede matchede position i zone 1
 - c) 30% af den vægtede matchede position i zone 2
 - d) 30% af den vægtede matchede position i zone 3
 - e) 40% af den vægtede matchede position mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3 (jf. punkt 19)
 - f) 150% af den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3
 - g) 100% af de resterende vægtede umatchedede positioner.

b) efter varighed

24. Ved beregningen af kapitalkravet til dækning af den generelle risiko, der er knyttet til institutternes handlede gældsinstrumenter, kan de kompetente myndigheder i en medlemsstat generelt eller i hvert enkelt tilfælde tillade, at institutterne anvender en metode, der afspejler varighed, i stedet for den metode, der er beskrevet i punkt 15 til 23, hvis de gør det konsekvent.

25. Efter en sådan metode beregner instituttet på grundlag af det fastforrentede gældsinstruments markedsværdi dets effektive rente, som er dets implicite diskonteringsssats. I tilfælde af instrumenter med variabel rente beregner instituttet på grundlag af hvert instruments markedsværdi dets effektive rente under forudsætning af, at hovedstolen forfalder på det tidspunkt, hvor renten kan ændres næste gang.
26. Instituttet beregner derefter den modificerede varighed for hvert gældsinstrument efter følgende formel:

$$\text{modificeret varighed} = \frac{\text{varighed (D)}}{(1 + r)}$$

hvor

$$D = \frac{\sum_{t=1}^m \frac{t C_t}{(1+r)^t}}{\sum_{t=1}^m \frac{C_t}{(1+r)^t}}$$

og

r = effektiv rente (se punkt 25)

C_t = konstant betaling på tidspunktet t

m = samlet løbetid (se punkt 25).

27. Instituttet placerer hvert af gældsinstrumenterne i den relevante zone i tabel 3. Det gør det på grundlag af den modificerede varighed af det enkelte instrument.

Tabel 3

Zoner	Modificeret varighed (i år)	Forudsat renteændring (i %)
(1)	(2)	(3)
1	0-1,0	1,0
2	1,0-3,6	0,85
3	3,6	0,7

28. Instituttet beregner derefter den varigheds-vægtede position for hvert instrument ved at multiplicere markedsværdien med den modificerede varighed og med den forudsatte renteændring for et instrument med den pågældende modificerede varighed (se kolonne 3 i tabel 3).
29. Instituttet skal beregne sine varigheds-vægtede lange og korte positioner i hver enkelt zone. Førstnævntes størrelse, der matches med sidstnævnte i hver enkelt zone, er den varigheds-vægtede matchede position i den pågældende zone. Instituttet beregner derefter den varigheds-vægtede umatched position i hver enkelt zone. Det følger derefter de fremgangsmåder, der er fastsat for vægtede umatched positioner i punkt 19 til 22 ovenfor.
30. Instituttets kapitalkrav beregnes derefter som summen af:
- 2% af summen af den varigheds-vægtede matchede position i hver zone
 - 40% af de varigheds-vægtede matchede positioner mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3
 - 150% af den varigheds-vægtede matchede position mellem zone 1 og 3
 - 100% af de resterende varigheds-vægtede umatched positioner.

AKTIER

31. Institutet adderer alle sine lange nettopositioner og alle sine korte nettopositioner i henhold til punkt 1. Summen af de to tal er dets samlede bruttoposition. Den del, hvormed den ene overstiger den anden, er instituttets samlede nettoposition.

Specifik risiko

32. Institutet beregner kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko som 4% af sin samlede bruttoposition.
33. Uanset punkt 32 kan de kompetente myndigheder tillade, at kapitalkravet for specifik risiko er 2% og ikke 4% for et instituts aktiebeholdninger, der opfylder følgende betingelser:
- aktierne må ikke være udstedt af emittenter, som har udstedt handlede gældsinstrumenter, som i øjeblikket falder ind under 8%-kravet i tabel 1 i punkt 14
 - aktierne skal af de kompetente myndigheder bedømmes som meget likvide ud fra objektive kriterier
 - ingen enkelt position må udgøre mere end 5% af værdien af instituttets samlede aktiebeholdning. Dog kan de kompetente myndigheder tillade enkeltpositioner på op til 10%, forudsat at positioner tilsammen ikke udgør mere end 50% af beholdningen.

Generel risiko

34. Kapitalkravet til dækning af den generelle risiko er 8% af selskabets samlede nettoposition.

Aktieindeksfutures

35. Aktieindeksfutures, delta-ækvivalente instrumenter, der svarer til optioner baseret på aktieindeksfutures og aktieindekser, i det følgende samlet benævnt aktieindeksfutures, kan opdeles i positioner i hver af de aktier, som indekset består af. Disse positioner kan behandles som underliggende positioner i de pågældende aktier; derfor kan der beregnes nettopositioner med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse for positioner med modsat fortegn i de underliggende aktier selv.
36. De kompetente myndigheder sørger for, at et institut, der har modregnet sine positioner i en eller flere af de aktier, som udgør en aktieindeksfuture, med en eller flere positioner i selve kontrakten, har tilstrækkelig kapital til at dække risikoen for tab som følge af forskellen mellem udviklingen i future-kontraktens værdi og værdien af de aktier, som indekset består af; det samme gælder, når et institut har positioner med modsat fortegn i aktieindeksfutures, hvis løbetid og/eller sammensætning ikke er identiske.
37. Uanset punkt 35 og 36 er aktieindeksfutures, der er børshandlede, og som efter de kompetente myndigheders opfattelse repræsenterer meget diversificerede indekser, omfattet af et kapitalkrav for dækningen af den generelle risiko på 8%, men ikke af noget krav for dækningen af den specifikke risiko. Disse aktieindeksfutures indgår i beregningen af den samlede nettoposition i punkt 31, men der tages ikke hensyn til dem ved beregningen af den samlede bruttoposition i samme punkt.
38. Hvis en aktieindeksfuture ikke opdeles i underliggende positioner, behandles den, som om det drejede sig om en individuel aktie. Der kan imidlertid ses bort fra den specifikke risiko for den individuelle aktie, hvis den pågældende aktieindeksfuture er børshandlet og efter de kompetente myndigheders opfattelse repræsenterer et meget diversificeret indeks.

DELTAGELSE I EMISSIONER

39. For så vidt angår deltagelse i emissioner af gælds- og aktieinstrumenter kan de kompetente myndigheder tillade, at et institut anvender følgende fremgangsmåde til at beregne sine kapitalkrav. Først beregner det nettopositionerne med fradrag af positioner i emissioner af instrumenter, som

tredjemænd har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale; for det andet nedsætter det nettopositionerne på grundlag af følgende reduktionsfaktorer:

- hverdag nr. 0: 100 %
- 1. hverdag: 90 %
- 2. til 3. hverdag: 75 %
- 4. hverdag: 50 %
- 5. hverdag: 25 %
- efter 5. hverdag: 0 %.

Hverdag nr. 0 er den hverdag, hvor instituttet uden yderligere betingelser har forpligtet sig til at aftage en kendt mængde værdipapirer til en aftalt pris.

For det tredje skal det beregne sine kapitalkrav på grundlag af de nedsatte positioner i emissioner. De kompetente myndigheder skal sikre, at instituttet er i besiddelse af tilstrækkelig kapital til at dække den risiko for tab, der består mellem tidspunktet for den oprindelige forpligtelse og 1. hverdag.

BILAG II

AFVIKLINGS- OG MEDKONTRAHENTRISIKO

AFVIKLINGS-/LEVERINGSRISIKO

1. For transaktioner, hvor gældsinstrumenter og aktier (eksklusive genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler samt ud- og indlån af værdipapirer) stadig er uafviklede efter det fastsatte leveringstidspunkt, skal instituttet beregne prisdifferencen. Den beregnes som forskellen mellem den aftalte afviklingspris for det pågældende gældsinstrument eller den pågældende aktie og den aktuelle markedsværdi, hvor forskellen vil kunne påføre instituttet tab. Forskellen multipliceres med den relevante faktor i kolonne A i tabellen i punkt 2, hvorved kapitalkravet fremkommer.
2. Uanset punkt 1 kan et institut med de kompetente myndigheders godkendelse beregne kapitalkravet ved at multiplicere den aftalte afviklingspris for alle de transaktioner, der er uafviklede mellem 5 og 45 hverdage efter forfaldstidspunktet, med den dertil bestemte faktor i nævnte tabel, kolonne B. Fra 46 hverdage og derover efter forfaldstidspunktet andrager kapitalkravet som i kolonne A 100 % af prisforskellen.

Antal hverdage efter afviklingsdatoen	Kolonne A (%)	Kolonne B (%)
5-15	8	0,5
16-30	50	4,0
31-45	75	9,0
46 og derover	100	jf. punkt 2

MEDKONTRAHENTRISIKO

Free deliveries

- 3.1. Et institut skal være i besiddelse af kapital til dækning af medkontrahentrisiko, såfremt
 - i) det har betalt for værdipapirer inden modtagelsen, eller hvis det har leveret værdipapirer, før det har modtaget betaling for dem, og
 - ii) der for så vidt angår grænseoverskridende transaktioner er gået en dag eller mere, siden instituttet foretog betalingen eller leveringen.
- 3.2. Kapitalkravet vil være 8 % af værdien af de ikke-leverede værdipapirer eller af instituttets kontante tilgodehavende ganget med den risikovægtning, der gælder for den pågældende medkontrahent.

Genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler samt ud- og indlån af værdipapirer

- 4.1. For genkøbsaftaler og udlån af værdipapirer, baseret på værdipapirer, der indgår i handelsbeholdningen, beregner instituttet forskellen mellem værdipapirernes markedsværdi og det beløb, instituttet har lånt, eller markedsværdien af sikkerheden, hvis denne forskel er positiv. For omvendte genkøbsaftaler og indlån af værdipapirer beregner instituttet forskellen mellem det beløb, instituttet har udlånt, eller markedsværdien af sikkerheden og markedsværdien af de værdipapirer, det har modtaget, hvis denne forskel er positiv.

De kompetente myndigheder skal træffe foranstaltninger til at sikre, at den overskydende sikkerhed er acceptabel.

Desuden kan de kompetente myndigheder tillade institutterne at undlade at medtage den overskydende sikkerhed i de beregninger, der er nævnt i første afsnit, hvis den overskydende sikkerhed er garanteret på en sådan måde, at overdrageren altid kan være sikker på at få den overskydende sikkerhed tilbage i tilfælde af medkontrahentens misligholdelse.

Påløbne renter medtages ved beregningen af markedsværdien af beløb, der er lånt eller udlånt, og af den sikkerhed, der er stillet.

- 4.2. Kapitalkravet vil være 8 % af det tal, der følger af punkt 4.1 multipliceret med den risikovægtning, der gælder for den pågældende medkontrahent.

Afledte instrumenter, der handles OTC

5. Institutterne skal ved beregningen af kapitalkravet til dækning af deres afledte instrumenter, der handles OTC, anvende bilag II til direktiv 89/647/EØF for rente- og valutakurskontrakter; erhvervede OTC-aktieoptioner og covered warrants skal behandles på samme måde som valutakurskontrakter i bilag II til direktiv 89/647/EØF.

De risikovægtninger, der skal gælde for de berørte medkontrahenter, fastsættes i overensstemmelse med artikel 2, nr. 9), i nærværende direktiv.

ANDET

6. Kapitalkravene i direktiv 89/647/EØF finder anvendelse på de engagementer i form af kurtage, provision, rente, dividende og margin ved børshandlede futures- eller optionskontrakter, som hverken er omfattet af dette bilag eller bilag I eller fratrukket egenkapitalen i henhold til bilag V, punkt 2, litra d), og som er en umiddelbar følge af poster, der indgår i handelsbeholdningen.

De risikovægtninger, der skal gælde for de berørte medkontrahenter, fastsættes i overensstemmelse med artikel 2, nr. 9, i nærværende direktiv.

BILAG III

VALUTARISIKO

1. Hvis instituttets samlede nettovalutaposition, beregnet som angivet nedenfor, overstiger 2% af den samlede egenkapital, skal det multiplicere det overskydende beløb med 8% for at beregne sit kapitalkrav til dækning af valutarisiko.
2. Beregningen sker i to tempi.
- 3.1. Først beregnes instituttets åbne nettoposition i hver enkelt valuta (inklusive indberetningsvalutaen). Denne position består af summen af følgende (positive eller negative) elementer:
 - nettospotpositionen (dvs. alle aktivposter minus alle passivposter, inklusive påløbne men endnu ikke forfaldne renter, i den pågældende valuta)
 - nettoterminspositionen (dvs. alle beløb, der vil indgå, minus alle beløb, der skal udbetales i henhold til valutafutures og den for valuta-swaps underliggende hovedstol, der ikke indgår i spotpositionen)
 - uigenkaldelige garantier (og lignende instrumenter), der med sikkerhed vil blive effektive
 - fremtidige nettoindtægter/-udgifter, der endnu ikke er modtaget/afholdt, men som allerede er fuldt afdækket; (efter de indberettende institutters skøn og med de kompetente myndigheders forudgående godkendelse kan fremtidige nettoindtægter/-udgifter, der endnu ikke er bogført, men som allerede er fuldt afdækket gennem valutaterminsforretninger, medtages her. Et sådant skøn skal anvendes konsekvent)
 - nettodelta- (eller delta-baseret) ækvivalent af den samlede mængde af valutaoptioner
 - markedsværdien af andre optioner (dvs. ikke-valutaoptioner)
 - de positioner, som et institut bevidst har taget for at afdække sin egenkapitalprocent mod den negative virkning af valutakursændringer, kan udelades fra beregningen af de åbne nettovalutapositioner. Sådanne positioner bør være af ikke-handelsmæssig eller strukturel karakter, og udeladelse heraf samt enhver ændring i betingelserne for udeladelsen skal godkendes af de kompetente myndigheder. Samme fremgangsmåde på samme betingelser som ovenfor kan anvendes på positioner, som et institut besidder vedrørende poster, der allerede er fratrukket ved beregningen af egenkapitalen.
- 3.2. De kompetente myndigheder skal kunne tillade institutter at anvende nettonutidsværdien, når de beregner den åbne nettoposition i hver enkelt valuta.
4. Dernæst omregnes korte og lange nettopositioner i hver enkelt valuta, bortset fra indberetningsvalutaen, til indberetningsvalutaen til markedsspotkurs. De lægges derefter sammen hver for sig, således at der fremkommer henholdsvis et samlet beløb for korte nettopositioner og et samlet beløb for lange nettopositioner. Den højeste af disse to summer er instituttets samlede nettovalutaposition.
5. Uanset punkt 1 til 4 og indtil yderligere samordning finder sted, kan de kompetente myndigheder foreskrive eller tillade, at institutterne anvender andre fremgangsmåder med henblik på opfyldelsen af bestemmelserne i dette bilag.
6. For det første kan de kompetente myndigheder tillade institutterne at opfylde lavere kapitalkrav til dækning af positioner i indbyrdes snævert forbundne valutaer end dem, der følger af anvendelsen af punkt 1 til 4. De kompetente myndigheder kan kun anse to valutaer for at være indbyrdes snævert forbundne, hvis de — på grundlag af den daglige valutakurs inden for de forudgående tre eller fem år — har beregnet sandsynligheden for, at der på lige store positioner med modsat fortegn i sådanne valutaer inden for de nærmeste ti arbejdsdage opstår et tab, som ser højest 4% af værdien af den pågældende matchede position (vurderet i indberetningsvalutaen), og denne sandsynlighed er mindst 99%, når der anvendes en iagttagelsesperiode på tre år, eller 95%, når der anvendes en iagttagelsesperiode på fem år. Kapitalkravet i forbindelse med matchede positioner i to indbyrdes snævert forbundne valutaer er 4% multipliceret med værdien af den matchede position. Kapitalkravet i forbindelse med ikke-matchede positioner i indbyrdes snævert forbundne valutaer samt i forbindelse

med alle positioner i andre valutaer er 8 % multipliceret med summen af de korte nettopositioner eller af de lange nettopositioner i de pågældende valutaer, idet det højeste beløb af disse to lægges til grund, efter fradrag af de matchede positioner i indbyrdes snævert forbundne valutaer.

7. For det andet kan de kompetente myndigheder tillade institutterne at anvende en alternativ metode til de i punkt 1 til 6 omhandlede til opfyldelse af dette bilags bestemmelser. Det kapitalkrav, som denne metode indebærer, skal være tilstrækkeligt til:
 - i) at det overstiger eventuelle tab, som ville være indtrådt i mindst 95 % af de rullende perioder på ti hverdage over de seneste fem år eller alternativt i mindst 99 % af de rullende perioder på ti hverdage over de seneste tre år, hvis instituttet havde indledt hver af disse perioder med sine nuværende positioner
 - ii) at det på grundlag af en analyse af valutakursbevægelserne i alle de rullende perioder på ti hverdage over de seneste fem år overstiger det sandsynlige tab i den næste ihændehaverperioden på ti hverdage i 95 % eller mere af tiden, eller alternativt overstiger det sandsynlige tab i 99 % eller mere af tiden, hvis analysen af valutabevægelserne kun omfatter de seneste tre år, eller
 - iii) at det uanset størrelsen af det beløb, der følger af nr. i) og nr. ii), udgør mere end 2 % af den åbne nettoposition som beregnet i henhold til punkt 4.
8. For det tredje kan de kompetente myndigheder tillade institutterne at holde positioner i valutaer, som er underlagt en juridisk bindende mellemstatslig aftale om begrænsning af deres udsving i forhold til andre valutaer, der er underlagt samme aftale, ude af den af de i punkt 1 til 7 omhandlede metoder, som de anvender. Institutterne skal beregne deres matchede positioner i sådanne valutaer og underlægge dem et kapitalkrav, som ikke er lavere end halvdelen af det ifølge den mellemstatslige aftale tilladte maksimale udsving for de pågældende valutaer. Umappede positioner i disse valutaer behandles som andre valutapositioner.

Uanset første afsnit kan de kompetente myndigheder tillade, at kapitalkravene for matchede positioner i de medlemsstaters valutaer, der deltager i anden fase af Den Europæiske Monetære Union, udgør 1,6 % multipliceret værdien af de matchede positioner.
9. De kompetente myndigheder underretter Rådet og Kommissionen om de eventuelle metoder, som de foreskriver eller tillader for så vidt angår punkt 6 til 8.
10. Kommissionen aflægger rapport til Rådet om de i punkt 9 nævnte metoder og skal i fornødent omfang og under behøring hensyntagen til den internationale udvikling fremsætte forslag om en mere harmoniseret behandling af valutarisikoen.
11. Nettopositioner i sammensatte valutaer kan opdeles i de deltagende valutaer ifølge de gældende kvoter.

BILAG IV

ANDRE RISICI

Investeringselskaber skal have en egenkapital svarende til en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. De kompetente myndigheder kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i selskabets virksomhed siden det foregående år. Har selskabet endnu ikke gennemført et års drift inklusive den dag, det startede driften, kræves der dækning svarende til en fjerdedel af de faste omkostninger, der figurerer i driftsplanen, medmindre denne plan af myndighederne kræves ændret.

BILAG V

EGENKAPITAL

1. Investeringselskaber og kreditinstitutters egenkapital defineres i overensstemmelse med Rådets direktiv 89/299/EØF.

Dog anses i dette direktiv investeringselskaber, som ikke er etableret i en af de selskabsformer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af Traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer⁽¹⁾, for at være omfattet af Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede renskaber⁽²⁾.

2. Uanset punkt 1 kan de kompetente myndigheder tillade, at institutter, der skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, III, IV og VI, anvender en alternativ definition ved opfyldelsen af disse krav alene. Ingen del af den således fremkomne egenkapital kan samtidig anvendes til at opfylde andre kapitalkrav. Denne alternative definition omfatter den nedenfor i litra a), b) og c) nævnte elementer, bortset fra det i litra d) nævnte, idet de kompetente myndigheder frit kan træffe afgørelse om, hvorvidt dette sidstnævnte element skal fratrækkes eller ej:

- a) egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF, idet nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, nr. 12) og 13), dog ikke gælder for de investeringselskaber, som skal trække element d) fra summen af element a), b) og c)
- b) instituttets nettohandelsbeholdningsfortjeneste eksklusiv alle forventede omkostninger eller udbytter, med fradrag af nettotab på dets øvrige aktiviteter, forudsat at ingen af disse beløb allerede er indregnet i element a), i henhold til direktiv 89/299/EØF, artikel 2, stk. 1, nr. 2) eller 11)
- c) ansvarlig indskudskapital og/eller de i punkt 5 nævnte poster på de betingelser, der er anført i punkt 3 til 7
- d) illikvide aktiver som defineres i punkt 8.

3. Den ansvarlige indskudskapital, jf. punkt 2, litra a), skal have en oprindelig løbetid på mindst to år. Den skal være fuldt indbetalt, og låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gæld under nærmere angivne omstændigheder — bortset fra instituttets likvidation — skal tilbagebetales inden den aftalte forfaldsdato, medmindre de kompetente myndigheder har givet deres godkendelse heraf. Hverken hovedstolen eller renterne af denne ansvarlige indskudskapital må tilbagebetales, hvis dette medfører, at instituttets egenkapital falder til under 100 % af instituttets samlede kapitalkrav.

Endvidere skal institutterne underrette de kompetente myndigheder om alle tilbagebetalinger af denne ansvarlige indskudskapital, så snart et instituts egenkapital falder til under 120 % af instituttets samlede kapitalkrav.

4. Den ansvarlige indskudskapital, jf. punkt 2, litra c), må ikke overstige 150 % af den oprindelige egenkapital, som skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, III, IV og VI, og kan kun nærme sig dette maksimum under særlige omstændigheder, som kan accepteres af de relevante myndigheder.
5. De kompetente myndigheder kan tillade, at institutter erstatter den ansvarlige indskudskapital, som er omhandlet i punkt 3 og 4, med de komponenter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), 5), 6), 7) og 8), i direktiv 89/299/EØF.
6. De kompetente myndigheder kan tillade, at investeringselskaber overskrider det i punkt 4 nævnte loft for ansvarlig indskudskapital, hvis de ud fra et forsigtighedssynspunkt finder det forsvarligt, og forudsat at summen af denne ansvarlige indskudskapital og de i punkt 5 nævnte komponenter ikke overstiger 200 % af den oprindelige egenkapital, der skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, III, IV og VI, eller 250 % af samme beløb, hvis investeringselskabet fratrækker de i punkt 2, litra d), nævnte aktiver ved beregningen af sin egenkapital.

⁽¹⁾ EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 11; direktivet er senest ændret ved direktiv 90/605/EØF (EFT nr. L 317 af 16. 11. 1990, s. 60).

⁽²⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1986, s. 1.

7. De kompetente myndigheder kan tillade, at et kreditinstitut overskrider loftet for den ansvarlige indskudskapital i punkt 4, hvis de ud fra et forsigtighedssynspunkt finder det forsvarligt, og forudsat at summen af denne ansvarlige indskudskapital og de i punkt 5 nævnte komponenter ikke overstiger 250% af den oprindelige egenkapital, der skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, III og VI.
8. Illikvide aktiver omfatter:
- materielle anlægsaktiver (undtagen i det omfang fast ejendom kan tillades at blive modregnet i de lån, de sikrer)
 - kapitalandele, herunder efterstillede tilgodehavender, i kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som kan indgå i sådanne institutters egenkapital, medmindre de er fratrukket i henhold til nr. 12) og 13), i artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/299/EØF, eller i henhold til punkt 9, nr. iv), i nærværende bilag.

Såfremt der midlertidigt besiddes aktier i et kreditinstitut eller finansieringsinstitut som led i ydelsen af finansiel bistand med henblik på at omorganisere og redde dette institut, kan de kompetente myndigheder dispensere fra dette krav. De kan ligeledes give dispensation, når det drejer sig om aktier, der indgår i investeringsselskabets handelsbeholdning
 - ikke umiddelbart omsættelige kapitalandele og andre investeringer i andre virksomheder end kreditinstitutter og finansieringsinstitutter
 - datterselskabers underskud
 - indskud, bortset fra indskud, som kan kræves tilbagebetalt inden 90 dage, og eksklusive marginindbetalinger i forbindelse med futures eller optionskontrakter
 - lån og andre udestående beløb, medmindre de forfalder inden 90 dage
 - fysiske lagre, medmindre de er undergivet kapitalkravene i artikel 4, stk. 2, og forudsat at kravene er mindst lige så strenge som kravene ifølge artikel 4, stk. 1, nr. iii).
9. Investeringsselskaber, der indgår i en koncern omfattet af dispensationen i artikel 7, stk. 4, skal beregne deres egenkapital efter punkt 1 til 8 med følgende ændringer:
- i) illikvide aktiver som nævnt i punkt 2, litra d), skal fratrækkes:
 - ii) den i punkt 2, litra a), nævnte undtagelse omfatter ikke de komponenter i nr. 12 og 13), i artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/299/EØF, som et investeringsselskab besidder i virksomheder, der er omfattet af konsolideringen som defineret i artikel 7, stk. 2, i nærværende direktiv
 - iii) de i artikel 6, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 89/299/EØF nævnte begrænsninger beregnes på grundlag af den oprindelige egenkapital minus de i nr. ii) nævnte komponenter i nr. 12) og 13), i artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/299/EØF, som indgår i de pågældende virksomheders oprindelige egenkapital
 - iv) de i nr. iii) ovenfor nævnte komponenter i nr. 12) og 13), i artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/299/EØF, skal især med henblik på anvendelsen af punkt 4 til 7 i nærværende bilag trækkes fra den oprindelige egenkapital og ikke fra den samlede sum af komponenterne som foreskrevet i artikel 6, stk. 1, litra c), i nævnte direktiv.

BILAG VI

STORE ENGAGEMENTER

1. De i artikel 5, stk. 2, nævnte institutter overvåger og kontrollerer deres engagementer indgået med enkelte kunder og grupper af indbyrdes forbundne kunder i overensstemmelse med direktiv 92/121/EØF, med nedenfor anførte ændringer.
2. Deres handelsbeholdningsrelaterede engagementer, som er indgået med enkelte kunder, beregnes ved at lægge nr. i) til iii) nedenfor sammen:
 - i) forskellen — hvis den er positiv — mellem instituttets lange og korte positioner i alle finansielle instrumenter, som er udstedt af den pågældende kunde (nettopositionen i hvert af de forskellige instrumenter beregnes efter metoderne i bilag I)
 - ii) i tilfælde af deltagelse i emission af gælds- og aktieinstrumenter er instituttets engagement dets nettoengagement (som beregnes ved at fradrage de emissionspositioner, som tredjemand har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale) nedsat med de faktorer, der er omhandlet i punkt 39 i bilag I.

Indtil en yderligere samordning har fundet sted, skal de kompetente myndigheder kræve, at institutterne indfører systemer med henblik på at overvåge og kontrollere deres emissionsengagementer i tiden fra afgivelsen af den oprindelige forpligtelse til første hverdag på grundlag af arten af de risici, som de påtager sig på de pågældende markeder
 - iii) engagementer, der skyldes transaktioner, aftaler og kontrakter som omhandlet i bilag II, med den pågældende kunde, idet sådanne engagementer beregnes på den måde, der er fastsat i samme bilag, uden vægtning for medkontrahentrisiko.
3. Derefter beregnes handelsbeholdningsrelaterede engagementer indgået med gruppen af indbyrdes forbundne kunder ved at addere engagementerne med de enkelte kunder i en gruppe som i punkt 2.
4. De samlede engagementer indgået med enkelte kunder eller grupper af indbyrdes forbundne kunder beregnes ved at addere de handelsbeholdningsrelaterede engagementer og de ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer under hensyn til artikel 4, stk. 6 til 12, i direktiv 92/121/EØF. Med henblik på at beregne engagementer, der indgår i deres aktiviteter uden for handelsbeholdningen, skal institutterne sætte engagementer i forbindelse med aktiver, som er fratrukket egenkapitalen i henhold til punkt 2, litra d), i bilag V, til nul.
5. Institutternes samlede engagementer, indgået med enkelte kunder og grupper af indbyrdes forbundne kunder, som beregnet i punkt 4, skal indberettes i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 92/121/EØF.
6. Denne sum af deres engagementer indgået med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder begrænses i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 92/121/EØF med forbehold af overgangsbestemmelserne i artikel 6 i samme direktiv.
7. Uanset punkt 6 kan de kompetente myndigheder tillade, at aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer indgået med investeringsselskaber, anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande og anerkendte clearingsinstitutter samt børser, der handler med finansielle instrumenter, behandles på samme måde som fordringer på og andre engagementer indgået med kreditinstitutter i henhold til artikel 4, stk. 7, litra i), samt stk. 9 og 10, i direktiv 92/121/EØF (om store engagementer).
8. De kompetente myndigheder kan tillade, at de grænser, som er fastsat i artikel 4 i direktiv 92/121/EØF, overskrides, forudsat at følgende betingelser er opfyldt samtidigt:
 - 1) ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer over for den pågældende kunde eller gruppe af kunder overstiger ikke de fastsatte grænser i direktiv 92/121/EØF, der beregnes med reference til egenkapitalen som defineret i direktiv 89/299/EØF, således at overskridelsen alene vedrører handelsbeholdningen
 - 2) selskabet opfylder et supplerende kapitalkrav med hensyn til overskridelsen af grænserne i artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 92/121/EØF. Dette beregnes ved at udvælge de dele af det samlede handelsbeholdningsengagement over for den pågældende kunde eller gruppe af kunder, som medfører de største krav for specifik risiko i bilag I og/eller kravene i bilag II, og som tilsammen svarer til størrelsen af den overskridelse, som er omtalt i betingelse 1) ovenfor; når overskridelsen ikke har været mere end ti dage, andrager det supplerende kapitalkrav 200 % af ovennævnte krav for disse komponenter.

Ti dage efter overskridelsen skal dens komponenter, der udvælges efter ovenstående kriterier, indsættes på den relevante linje i kolonne 1 i tabellen i stigende rækkefølge for så vidt angår kravene for specifik risiko i bilag I og/eller kravene i bilag II. Institutet skal så opfylde et supplerende kapitalkrav svarende til summen af kravene for specifik risiko i bilag I og/eller kravene i bilag II for disse komponenter ganget med den tilsvarende faktor i kolonne 2

Tabel

Overskridelse af grænserne (på grundlag af en procentdel af egenkapitalen)	Faktorer
(1)	(2)
Op til 40 %	200 %
mellem 40 og 60 %	300 %
mellem 60 og 80 %	400 %
mellem 80 og 100 %	500 %
mellem 100 og 250 %	600 %
over 250 %	900 %

- 3) handelsbeholdningsengagementet over for den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke 500 % af instituttets egenkapital, når der er gået ti dage eller mindre siden overskridelsen
- 4) overskridelser, der har varet i mere end ti dage, overstiger ikke tilsammen 600 % af instituttets egenkapital
- 5) institutter indberetter hver tredje måned alle de tilfælde, hvor grænserne i artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 92/121/EØF er blevet overskredet i de seneste tre måneder, til de kompetente myndigheder. For hvert tilfælde, hvor grænserne er blevet overskredet, indberettes overskridelsens omfang og navnet på den pågældende kunde.
9. De kompetente myndigheder indfører procedurer, som de giver Rådet og Kommissionen meddelelse om, for at forhindre, at institutterne bevidst undgår de supplerende kapitalkrav, som de ellers skulle opfylde for engagementer, der overstiger grænserne i artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 92/121/EØF, når disse overskridelser har varet i mere end ti dage, ved midlertidigt at overføre de pågældende engagementer til et andet selskab, inden for samme koncern eller ej, og/eller ved at foretage kunstige transaktioner for at ophæve engagementet i tidagesperioden og indgå et nyt engagement. Institutterne skal anvende systemer, som sikrer, at overførsler med denne virkning straks indberettes til de kompetente myndigheder.
10. De kompetente myndigheder kan tillade institutter, som har tilladelse til at anvende den alternative definition af egenkapital i bilag V, punkt 2, at anvende denne definition i forbindelse med punkt 5, 6 og 8 i nærværende bilag, forudsat at de pågældende institutter desuden skal opfylde samtlige forpligtelser i artikel 3 og 4 i direktiv 92/121/EØF, med hensyn til ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer ved at anvende egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF.

RÅDETS DIREKTIV 93/22/EØF

af 10. maj 1993

om investeringservice i forbindelse med værdipapirer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Dette direktiv er et vigtigt instrument i gennemførelsen af det indre marked, som fastsat i Den Europæiske Fælles Akt og i henhold til tidsplanen i Kommissionens Hvidbog, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser for investeringsselskaber;

med henblik på at beskytte investorerne og sikre det finansielle systems stabilitet er udøvelsen af den form for investeringservice, som er omfattet af dette direktiv, betinget af, at investeringsselskabets hjemland har meddelt tilladelse hertil;

formålet er at opnå det mindstemål af harmonisering, som er nødvendigt og tilstrækkeligt for at sikre en gensidig anerkendelse af tilladelser og tilsynsordninger, der åbner mulighed for meddelelse af en enkelt tilladelse gældende i hele Fællesskabet og for anvendelse af princippet om hjemlandstilsyn; i medfør af den gensidige anerkendelse kan investeringsselskaber, der har fået tilladelse i deres hjemland, præstere en eller flere af de tjenesteydelser, som de har tilladelse til, og som er omfattet af dette direktiv, i hele Fællesskabet ved at oprette en filial eller ved at præstere tjenesteydelser;

principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder i hver medlemsstat undlader at meddele tilladelse eller inddrager

denne i de tilfælde, hvor det af sådanne forhold som driftsplanen, den geografiske placering eller de faktiske transaktioner klart fremgår, at det pågældende investeringselskab udelukkende har valgt denne medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at drive eller allerede driver størstedelen af sin virksomhed; med henblik på anvendelsen af dette direktiv bør et investeringsselskab, som er en juridisk person, anses for at have tilladelse i den medlemsstat, hvor det har sit vedtægtsmæssige hjemsted; et investeringsselskab, der ikke er en juridisk person, skal have tilladelse i den medlemsstat, hvor dets hovedkontor ligger; medlemsstaterne skal i øvrigt kræve, at et investeringsselskabs hovedkontor altid skal ligge i den medlemsstat, som er investeringsselskabets hjemland, og hvor investeringsselskabet faktisk udøver sin virksomhed;

for at beskytte investorenes interesser skal navnlig den interne kontrol i investeringsselskabet sikres ved, at ledelsen varetages af to personer i fællesskab, eller, hvis dette ikke kræves ifølge direktivet, ved andre ordninger, der sikrer et tilsvarende resultat;

for at sikre lige konkurrencevilkår er det nødvendigt, at investeringsselskaber, der ikke er kreditinstitutter, får samme mulighed for at oprette filialer og præstere tjenesteydelser på tværs af landegrænserne som de institutter, der er omfattet af Rådets andet direktiv 89/646/EØF af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽⁴⁾;

ved udførelsen af valutatransaktioner på kontant basis eller på termin kan et investeringsselskab kun påberåbe sig dette direktiv, hvis de pågældende transaktioner ydes som led i investeringservice; følgelig vil anvendelsen af en filial udelukkende med henblik på at foretage valuta-transaktioner være en omgåelse af dette direktiv;

et investeringsselskab, der har fået tilladelse i sit hjemland, kan udøve virksomhed i hele Fællesskabet på den måde, det finder passende; det kan med henblik herpå, hvis det finder det nødvendigt, bruge fuldmægtige, der modtager og videregiver ordrer for selskabets regning og under dets hele og fulde ansvar; under disse omstændigheder skal fuldmægtigenes virksomhed betragtes som selskabets virksomhed; dette direktiv er i øvrigt ikke til hinder for, at hjemlandet kan stille særlige krav til

⁽¹⁾ EFT nr. C 43 af 22. 2. 1989, s. 7;

EFT nr. C 42 af 22. 2. 1990, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 304 af 4. 12. 1989, s. 39;

EFT nr. C 115 af 26. 4. 1993.

⁽³⁾ EFT nr. C 298 af 27. 11. 1989, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1; direktivet er senest ændret ved direktiv 92/30/EØF (EFT nr. L 110 af 28. 4. 1992, s. 52).

fuldmægtiges status; hvis investeringsselskabet udøver virksomhed på tværs af landegrænserne, behandler værtslandet dem, som om de var selskabet selv; i øvrigt skal dørsalg af værdipapirer ikke være omfattet af dette direktiv, og de nærmere bestemmelser herfor skal henhøre under national lovgivning;

ved værdipapirer forstås de kategorier af værdipapirer, der normalt omsættes på kapitalmarkedet, f.eks. statsobligationer, aktier, omsættelige værdipapirer, hvormed aktier kan erhverves ved tegning eller ombytning, aktiebeviser (depository receipts), obligationer, der udstedes som led i en-serie, indekswarrants, og værdipapirer, hvormed sådanne obligationer kan erhverves ved tegning;

ved pengemarkedsinstrumenter forstås de kategorier af instrumenter, der normalt omsættes på pengemarkedet, f.eks. skatkammerbeviser, indlånsbeviser og commercial papers;

den meget brede definition af værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der er lagt til grund i dette direktiv, har kun virkning for dette direktiv, og den berører således på ingen måde de forskellige definitioner af finansielle instrumenter, der er fastsat i national lovgivning i anden forbindelse, herunder især på skatte- og afgiftsområdet; i øvrigt omfatter definitionen af værdipapirer kun omsættelige instrumenter, og aktier eller værdipapirer, der kan sidestilles med aktier, udstedt af virksomheder så som »building societies« og »industrial and provident societies«, hvortil ejendomsretten i praksis kun kan overdrages, ved at de tilbagekøbes af den virksomhed, der har udstedt dem, er følgelig ikke omfattet af denne definition;

ved instrumenter, der svarer til futures, skal der forstås kontrakter, som afregnes kontant på grundlag af udsving i ét af følgende elementer: rentesatsen eller valutakursen, kursen på et af de i bilagets afsnit B nævnte instrumenter eller et indeks, der gælder for ét af de pågældende instrumenter;

modtagelse og formidling af ordrer omfatter i henhold til dette direktiv det forhold, at to eller flere investorer bringes i forbindelse med hinanden, således at de får mulighed for at foretage en transaktion;

ingen af dette direktivs bestemmelser berører de fællesskabsbestemmelser, eller hvis sådanne ikke findes, de nationale bestemmelser, der gælder, når de i dette direktiv omhandlede instrumenter udbydes til offentligheden; det samme gælder markedsføring og omsætning af sådanne instrumenter;

medlemsstaterne har fortsat det fulde ansvar for iværksættelsen af foranstaltninger på det pengepolitiske område med forbehold af de foranstaltninger, der er nødvendige for at styrke Det Europæiske Monetære System;

forsikringsselskaber, hvis virksomhed er underlagt et passende tilsyn fra de kompetente tilsynsførende myndigheder, og som er samordnet på fællesskabsplan, samt selskaber, der foretager genforsikring og retrocession, bør være undtaget fra direktivet;

selskaber, der ikke præsterer tjenesteydelser over for tredjemand, men hvis virksomhed udelukkende består i at yde investeringsservice til deres moderselskab, deres datterselskaber eller et af deres moderselskabs andre datterselskaber, skal ikke være omfattet af direktivet;

dette direktiv skal omfatte de selskaber, hvis normale virksomhed består i at yde tredjemand investeringsservice i erhvervsøjemed, og det er derfor hensigtsmæssigt at udelukke enhver person fra anvendelsesområdet, hvis erhvervmæssige virksomhed er af anden art (f.eks. advokater, notarer), og som kun lejlighedsvis yder investeringsservice som led i deres normale erhvervmæssige virksomhed, såfremt denne virksomhed er omfattet af lovbestemmelser, der ikke udelukker, at der ydes lejlighedsvis investeringsservice; af samme grund bør ligeledes de personer udelukkes fra anvendelsesområdet, som kun yder investeringsservice til producenter eller brugere af råvarer og kun i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre transaktioner med de pågældende varer, når sådanne transaktioner udgør deres hovederhverv;

virksomheder, hvis investeringsservice udelukkende består i at forvalte en ordning for medarbejderdeltagelse, og som i denne forbindelse ikke yder investeringsservice til tredjemand, bør ikke være omfattet af dette direktivs bestemmelser;

centralbanker og andre lignende institutioner samt offentlige institutioner, der har ansvaret for forvaltningen af den offentlige gæld, eller som deltagere heri — dette begreb omfatter gældens placering — bør udelukkes fra direktivets anvendelsesområde; denne udelukkelse gælder dog ikke for navnlig virksomheder med offentlig kapital, hvis formål er kommercielt eller forbundet med erhvervelse af kapitalinteresser;

virksomheder eller personer, hvis aktivitet udelukkende består i at modtage og videregive ordrer til visse medkontrahenter uden at ligge inde med penge eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, bør være udelukket fra direktivets anvendelsesområde; sådanne virksomheder eller personer er derfor ikke omfattet af retten til fri etablering og til fri udveksling af tjenesteydelser på de betingelser, der er fastsat i dette direktiv, idet de således, såfremt de ønsker at udøve virksomhed i en anden medlemsstat, er underlagt de relevante bestemmelser, som er gældende i denne stat;

institutter for kollektiv investering, uanset om de er samordnet på fællesskabsplan eller ej, samt depositarer

og direktører for sådanne institutter bør være udelukket fra direktivets anvendelsesområde, i det omfang de er underlagt særlige bestemmelser, som er direkte tilpasset deres virksomhed;

hvis de sammenslutninger, der er oprettet af en medlemsstats pensionskasser med henblik på forvaltning af deres midler; kun tager sig af denne forvaltning og ikke yder investeringsservice til tredjemand, og hvis pensionskasserne selv er under tilsyn af de myndigheder, der også fører tilsyn med forsikringsselskaber, forekommer det ikke nødvendigt at underkaste sådanne sammenslutninger dette direktivs betingelser for adgang til og udøvelse af investeringsservice;

dette direktiv bør ikke gælde for de i den italienske lovgivning omhandlede »agenti di cambio«, eftersom de tilhører en kategori, for hvilken der ikke vil blive meddelt nye tilladelser, og deres virksomhed er begrænset til det nationale område og ikke indebærer nogen risiko for konkurrenceforvriddning;

de rettigheder, som investeringsselskaberne opnår ved dette direktiv, har ingen indflydelse på den ret, som medlemsstaterne, medlemsstaternes centralbanker og andre lignende nationale institutioner har til at vælge deres medkontraahenter på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier;

ansvaret for tilsyn med et investeringsselskabs finansielle soliditet påhviler herefter de kompetente myndigheder i selskabets hjemland i medfør af Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag⁽¹⁾, hvori reglerne om markedsrisici samordnes;

hjemlandet kan generelt indføre strengere krav end dem, der er fastsat i dette direktiv, navnlig med hensyn til betingelserne for meddelelse af tilladelse, tilsyn og reglerne om indberetning og gennemsigtighed;

udøvelsen af aktiviteter, som ikke er dækket af dette direktiv, er omfattet af Traktatens generelle bestemmelser om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser;

for at beskytte investorerne skal der drages omsorg for, at investors ejendomsret og andre tilsvarende rettigheder til værdipapirer samt hans rettigheder til de midler, som selskabet får betroet, beskyttes ved, at de holdes ude fra selskabets egne; dette princip forhindrer dog ikke selskabet i at investere i eget navn til fordel for investor, når transaktionens form gør dette nødvendigt og investor er indforstået hermed, f.eks. lån af værdipapirer;

reglerne for meddelelse af tilladelse til filialer af investeringsselskaber, der har fået tilladelse i tredjelande, finder fortsat anvendelse på sådanne selskaber; disse filialer er ikke omfattet af den fri udveksling af tjenesteydelser efter Traktatens artikel 59, stk. 2, og heller ikke af etableringsfriheden i andre medlemsstater end den, hvori de er etablerede; ansøgninger fra selskaber, der er underlagt lovgivningen i et tredjeland, om tilladelse til et datterselskab eller til erhvervelse af kapitalandele bør behandles efter en procedure, der tager sigte på at sikre, at EF-investeringsselskaber på basis af gensidighed nyder tilsvarende behandling i de pågældende tredjelande;

de kompetente nationale myndigheders meddelelse af tilladelse til investeringsselskaber i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser vil få virkning i hele Fællesskabet og ikke blot i den enkelte medlemsstat, og de eksisterende klausuler om gensidighed vil være uden virkning fremover; der er derfor behov for en smidig procedure, der gør det muligt at vurdere gensidigheden på et fællesskabsgrundlag; formålet med en sådan procedure er ikke at lukke Fællesskabets finansielle markeder, men, eftersom Fællesskabet ønsker at holde sine finansielle markeder åbne for resten af verden, at fremme liberaliseringen af alle finansielle markeder i tredjelande; med henblik herpå fastlægger dette direktiv procedurer for forhandling med tredjelande eller, som en sidste udvej, mulighed for at træffe foranstaltninger, der består i at suspendere nye ansøgninger om tilladelse eller begrænse antallet af nye tilladelser;

et af formålene med dette direktiv er at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af investorerne; med henblik herpå har det vist sig hensigtsmæssigt at tage hensyn til de forskellige behov for beskyttelse, som de forskellige kategorier af investorer har, samt til deres faglige ekspertise;

medlemsstaterne skal påse, at der ikke stilles hindringer i vejen for, at de aktiviteter, der er omfattet af den gensidige anerkendelse, kan udøves på samme måde som i hjemlandet, så længe de ikke er i strid med værtlandets retsforskrifter til beskyttelse af samfundsmæssige interesser;

en medlemsstat kan ikke begrænse den ret, som investorer, der har deres sædvanlige bopæl eller er etableret i denne medlemsstat, har til at modtage en hvilken som helst investeringsservice fra et investeringsselskab, der er omfattet af dette direktiv, og som er beliggende uden for denne medlemsstat og udfører sin virksomhed uden for denne medlemsstat;

i visse medlemsstater kan clearing og afvikling foretages gennem institutioner, der ikke er en del af de markeder, hvor selve transaktionerne sker; hver gang der i dette direktiv tales om adgang til eller medlemskab af regulerede markeder, skal disse begreber derfor fortolkes således, at de også omfatter adgang til eller medlemskab af de institutioner, der foretager clearing og afvikling for de regulerede markeder;

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

hver medlemsstat skal sørge for, at alle investeringsselskaber på dens område, som har fået tilladelse i en medlemsstat, samt alle finansielle instrumenter, som noteres på et reguleret marked i en medlemsstat, behandles ens; navnlig skal alle investeringsselskaber have samme mulighed for at blive medlem af eller have adgang til regulerede markeder; uanset hvordan transaktionerne finder sted i medlemsstaterne, skal de tekniske og juridiske begrænsninger i adgangen til de regulerede markeder afskaffes på de i dette direktiv fastsatte betingelser og som led i dette direktiv;

i visse medlemsstater kan kreditinstitutter kun indirekte blive medlem af de regulerede markeder ved at oprette et specialiseret datterselskab; den mulighed, som kreditinstitutter ved dette direktiv får for at blive direkte medlemmer af de regulerede markeder uden at skulle oprette et specialiseret datterselskab, udgør en betydningsfuld reform for de pågældende medlemsstater, og alle dens følger fortjener at blive vurderet på ny på baggrund af udviklingen på de finansielle markeder; i betragtning heraf skal der i den rapport, som Kommissionen fremsender til Rådet senest den 31. december 1998, tages hensyn til alle de faktorer, som vil sætte Rådet i stand til på ny at vurdere følgerne for de pågældende medlemsstater, navnlig risikoen for interessekonflikter og investors grad af beskyttelse;

det er af yderste vigtighed, at harmoniseringen af erstatningsordningerne finder anvendelse på samme dato som dette direktiv; indtil den dato, hvor et direktiv om erstatningsordninger træder i kraft, har værtslandet stadig mulighed for at kræve sin egen erstatningsordning anvendt over for de investeringsselskaber, herunder kreditinstitutter, der har fået tilladelse i de øvrige medlemsstater, hvis hjemlandet ikke har nogen erstatningsordning, eller hvis denne ikke yder en tilsvarende beskyttelse;

de regulerede markeders struktur skal fortsat henhøre under national lovgivning, uden at den dog må udgøre en hindring for en liberalisering af adgangen til værtslandets regulerede markeder for de investeringsselskaber, der har fået tilladelse til at yde de pågældende former for investeringsservice i hjemlandet; i overensstemmelse med dette princip findes der i Forbundsrepublikken Tyskland og i Nederlandene lovbestemmelser om virksomhed som henholdsvis »Kursmakler« og »hoekman«, hvorved de pågældende forhindres i at udøve deres virksomhed sideløbende med anden virksomhed; det kan altså fastslås, at en »Kursmakler« og en »hoekman« ikke kan præstere tjenesteydelser i de andre medlemsstater; uanset hjemland kan ingen gøre krav på at arbejde som »Kursmakler« eller »hoekman« uden at skulle overholde de samme bestemmelser om uforenelighed som dem, der følger af at have status som »Kursmakler« eller »hoekman«;

det bør understreges, at dette direktiv ikke kan komme til at berøre bestemmelser, der følger af Rådets direktiv

79/279/EØF af 5. marts 1979 om samordning af betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs⁽¹⁾;

et stabilt og velfungerende finansielt system samt beskyttelse af investor forudsætter, at værtslandet har ret til og ansvar for dels at forebygge og straffe et investeringsselskabs aktiviteter på sit område, der er i modstrid med de regler for god forretningsskik og de andre lovbestemmelser og retsregler, det har vedtaget af hensyn til samfundsmæssige interesser, dels at gribe ind i akutte tilfælde; værtslandets kompetente myndigheder skal endvidere ved varetagelsen af deres opgaver kunne regne med at have et særdeles snævert samarbejde med hjemlandets kompetente myndigheder og ganske særligt med hensyn til den virksomhed, der udøves som led i den frie udveksling af tjenesteydelser; hjemlandets kompetente myndigheder har ret til at blive underrettet af værtslandets kompetente myndigheder om foranstaltninger, der indebærer sanktioner over for et investeringsselskab eller begrænsning af et investeringsselskabs virksomhed, som sidstnævnte myndigheder har truffet over for investeringsselskaber, som de har meddelt tilladelse, for på effektiv vis at kunne varetage deres tilsynsopgaver; med henblik herpå skal samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet sikres;

med det dobbelte formål at beskytte investorerne og sørge for, at værdipapirmarkedene fungerer efter hensigten, skal det sikres, at transaktionerne er gennemsigtige, og at de regler, der i dette direktiv er fastsat i dette øjemed for de regulerede markeder, finder anvendelse på både investeringsselskaber og kreditinstitutter, når de opererer på markedet;

undersøgelsen af problemerne på de områder, der omfattes af Rådets direktiver vedrørende investeringsservice og værdipapirer, både med hensyn til anvendelse af de bestående foranstaltninger og med henblik på en mere vidtgående samordning, kræver et samarbejde mellem de nationale myndigheder og Kommissionen i et udvalg; nedsættelsen af et sådant udvalg foregriber ikke andre former for samarbejde mellem tilsynsmyndighederne på dette område;

det kan lejlighedsvis blive nødvendigt at foretage tekniske ændringer af de detaljerede regler i dette direktiv for at tage hensyn til udviklingen i investeringsservicesektoren; Kommissionen foretager de nødvendige ændringer efter at have indbragt spørgsmålet for det udvalg, som skal nedsættes på området for værdipapirmarkeder —

⁽¹⁾ EFT nr. L 66 af 16. 3. 1979, s. 21; direktivet er senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

Definitioner og anvendelsesområde

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »investeringsservice«: de i afsnit A i bilaget anførte tjenesteydelser i forbindelse med de instrumenter, der er angivet i afsnit B i bilaget, når en sådan tjenesteydelse præsteres over for tredjemand
- 2) »investeringsselskab«: en juridisk person, hvis sædvanlige erhverv eller virksomhed består i at yde investeringsservice til tredjemand på erhvervsmæssigt grundlag.

Medlemsstaterne kan for så vidt angår dette direktiv lade begrebet investeringsselskab omfatte selskaber, der ikke er juridiske personer

- når de for dem gældende regler giver tredjemands interesser et beskyttelsesniveau svarende til det, som gives af juridiske personer, og
- forudsat de er underlagt et tilsvarende tilsyn, som er tilpasset deres juridiske struktur.

Når sådanne fysiske personer præsterer tjenesteydelser, der medfører opbevaring af tredjemands midler eller værdipapirer, kan de dog kun betragtes som et investeringsselskab i henhold til dette direktiv, hvis følgende betingelser er opfyldt, uden at de øvrige krav i dette direktiv og i direktiv 93/6/EØF derved indskrænkes:

- tredjemands ejendomsret til værdipapirer og midler, der tilhører ham, skal være sikret, navnlig i tilfælde af selskabets eller dets ejeres insolvens, eller i tilfælde af udlæg, modregning eller andre retlige midler, som bringes i anvendelse af selskabets eller dets ejeres kreditorer
- investeringsselskabet skal være omfattet af bestemmelser om tilsyn med selskabets, herunder ejernes, solvens
- investeringsselskabets årsregnskaber skal revideres af en eller flere personer, der i henhold til national lovgivning er autoriseret til at revidere regnskaber
- når der kun er én ejer, skal denne sørge for beskyttelse af investorerne i tilfælde af ophør af selskabets virksomhed som følge af ejerens død, uarbejdsdygtighed eller andre lignende forhold.

Inden den 31. december 1997 aflægger Kommissionen rapport om anvendelsen af andet og tredje afsnit i dette nummer og foreslår i givet fald at ændre eller ophæve dem.

Udøver en person en aktivitet som nævnt i punkt 1 a), i afsnit A i bilaget, og sker dette udelukkende for et investeringsselskabs regning og under dette selskabs hele og fulde ansvar, betragtes den pågældende aktivitet som investeringsselskabets aktivitet og ikke som den nævnte persons aktivitet

- 3) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF⁽¹⁾, med undtagelse af de foretagender, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i nævnte direktiv

- 4) »værdipapirer«:

— aktier og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier

— obligationer og andre gældinstrumenter

der kan omsættes på kapitalmarkedet, samt

— alle andre værdipapirer, der normalt omsættes, og hvormed sådanne værdipapirer kan erhverves ved tegning eller ombytning eller ved kontant betaling

bortset fra betalingsmidler

- 5) »Pengemarkedsinstrumenter«: de kategorier af instrumenter, der normalt omsættes på pengemarkedet

- 6) »hjemland«:

a) hvis investeringsselskabet er en fysisk person: den medlemsstat, hvor den pågældende har sit hovedkontor

b) hvis investeringsselskabet er en juridisk person: den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende, eller, hvis der ifølge denne medlemsstats nationale lovgivning ikke findes noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor hovedkontoret er beliggende

c) hvis der er tale om et marked: den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted for det organ, der administrerer handelssystemet, er beliggende, eller, hvis der ifølge denne medlemsstats nationale lovgivning ikke findes noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dette organs hovedkontor er beliggende

⁽¹⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30; direktivet er senest ændret ved direktiv 89/646/EØF (EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1).

- 7) »værtssland«: den medlemsstat, hvor et investerings-selskab har en filial eller præsterer tjenesteydelser
- 8) »filial«: en afdeling, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et investeringsselskab, og som yder investerings-service af den art, som investerings-selskabet har fået tilladelse til; flere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et investerings-selskab med hjemsted i en anden medlemsstat, betragtes som én filial
- 9) »kompetente myndigheder«: de myndigheder, som den enkelte medlemsstat udpeger i henhold til arti-kel 22
- 10) »kvalificeret deltagelse«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemme-rettighederne i et investeringsselskab, eller en besid-delse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af det investeringssel-skab, hvori der besiddes en kapitalinteresse.
- Ved anvendelse af denne definition i forbindelse med artikel 4 og 9 samt de andre niveauer af deltagelse, der er omhandlet i artikel 9, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 88/627/EØF ⁽¹⁾, i betragtning
- 11) »moderselskab«: en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF ⁽²⁾
- 12) »datterselskab«: en dattervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF; ethvert datterselskab af et datterselskab anses også for at være datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender
- 13) »reguleret marked«: marked for de i afsnit B i bilaget omhandlede finansielle instrumenter

— der er opført på den i artikel 16 omhandlede liste, der er opstillet af den medlemsstat, som er hjemlandet ifølge artikel 1, nr. 6, litra c)

— som fungerer regelmæssigt

— som er karakteriseret ved, at der findes regler, som de kompetente myndigheder har udstedt eller godkendt, og som fastlægger vilkårene for markedets funktion, vilkårene for adgang til markedet samt, når direktiv 79/279/EØF finder anvendelse, de vilkår for adgang til notering, der er fastsat i nævnte direktiv, og når nævnte direk-

tiv ikke finder anvendelse, de vilkår, som et finansielt instrument skal opfylde, for at det faktisk kan omsættes på markedet

— som kræver overholdelse af alle krav om indbe-retning og gennemsigtighed, der er foreskrevet i henhold til artikel 20 og 21

- 14) »kontrol«: kontrol som defineret i artikel 1 i direk-tiv 83/349/EØF.

Artikel 2

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle investerings-selskaber. For kreditinstitutter, hvis tilladelse, der er meddelt i henhold til direktiv 77/780/EØF og 89/646/EØF, omfatter en eller flere af de former for investerings-service, som er anført i afsnit A i bilaget til nærværende direktiv, gælder dog kun denne artikels stk. 4, artikel 8, stk. 2, artikel 10, 11, 12, stk. 1, artikel 14, stk. 3 og 4, samt artikel 15, 19 og 20.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på

- a) forsikringsselskaber som defineret i artikel 1 i direktiv 73/239/EØF ⁽³⁾ eller artikel 1 i direktiv 79/267/EØF ⁽⁴⁾ samt selskaber, der foretager genforsikring og retrocession som omhandlet i direktiv 64/225/EØF ⁽⁵⁾
- b) virksomheder, der udelukkende yder investerings-ser-vise til deres moderselskab, deres datterselskab eller et af deres moderselskabs andre datterselskaber
- c) personer, der yder investerings-service, hvis denne ser-vise ydes lejlighedsvis i forbindelse med erhvervsmæs-sig virksomhed, såfremt denne virksomhed er omfat-tet af lovbestemmelser eller en fag-etisk kodeks for det pågældende erhverv, som ikke udelukker, at der kan ydes service af denne art
- d) virksomheder, hvis investerings-service udelukkende består i forvaltning af en ordning for medarbejderdel-tagelse
- e) virksomhed, der yder investerings-service i form af såvel de i litra b), som de i litra d), nævnte tjenestey-delser
- f) medlemsstaternes centralbanker og andre lignende nationale institutioner samt andre offentlige institutio-ner, der har ansvaret for forvaltningen af den offent-lige gæld, eller som deltager heri

⁽³⁾ EFT nr. L 228 af 16. 8. 1973, s. 3; direktivet er senest ændret ved direktiv 90/619/EØF (EFT nr. L 330 af 29. 11. 1990, s. 50).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 63 af 13. 3. 1979, s. 1; direktivet er senest ændret ved direktiv 90/618/EØF (EFT nr. L 330 af 29. 11. 1990, s. 44).

⁽⁵⁾ EFT nr. 56 af 4. 4. 1964, s. 878/64.

⁽¹⁾ EFT nr. L 348 af 17. 12. 1988, s. 62.

⁽²⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1; direktivet er senest ændret ved direktiv 90/605/EØF (EFT nr. L 317 af 16. 11. 1990, s. 60).

- g) virksomheder
- der ikke må ligge inde med penge eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt risikerer at komme i debet hos deres kunder, og
 - som kun må yde investeringsservice i form af modtagelse og videregivelse af ordrer vedrørende værdipapirer og andele i institutter for kollektiv investering, og
 - som, når de yder en sådan service, kun kan videregive ordrer til
 - i) investeringsselskaber, der har fået tilladelse i henhold til dette direktiv
 - ii) kreditinstitutter, der har fået tilladelse i henhold til direktiv 77/780/EØF og 89/646/EØF
 - iii) filialer af investeringsselskaber eller kreditinstitutter, der har fået tilladelse i et tredjeland, og som er underkastet og overholder tilsynsregler, som de kompetente myndigheder anser for mindst lige så strenge som reglerne i dette direktiv eller i direktiv 89/646/EØF eller 93/6/EØF
 - iv) institutter for kollektiv investering, der ifølge lovgivningen i en medlemsstat har tilladelse til at udbyde andele til offentligheden, samt direktørerne for sådanne institutter
 - v) investeringsselskaber med fast kapital i henhold til artikel 15, stk. 4, i direktiv 77/91/EØF ⁽¹⁾, hvis værdipapirer noteres eller omsættes på et reguleret marked i en medlemsstat
 - og hvis aktiviteter på nationalt plan er omfattet af lovbestemmelser eller en fag-etisk kodeks
- h) institutter for kollektiv investering, hvad enten de er samordnet på fællesskabsplan eller ej, samt depositarer og direktører for sådanne institutter
- i) personer, hvis hovederhverv består i at handle med råvarer indbyrdes eller med producenter eller erhvervsmæssige brugere af de pågældende varer, og som kun yder investeringsservice til disse handelsparterne og kun i det omfang, det er nødvendigt for deres hovederhverv
- j) virksomheder, hvis investeringsservice udelukkende består i at handle for egen regning på et marked for finansielle futures eller optioner, eller som handler på vegne af eller opgiver priser til andre medlemmer af samme marked, og som garanteres af et clearingmedlem af dette marked. Ansvar for opfyldelsen af de kontrakter, som indgås af en sådan virksomhed, påhviler et clearingmedlem af samme marked
- k) sammenslutninger oprettet af danske pensionskasser alene med det formål at forvalte de deltagende pensionskassers midler
- l) »agenti di cambio«, hvis virksomhed og funktion er beskrevet i den italienske kongelige anordning nr. 222 af 7. marts 1925 samt de senere bestemmelser om ændring heraf, og som har fået tilladelse til at fortsætte deres virksomhed i medfør af artikel 19 i den italienske lov nr. 1 af 2. januar 1991.
3. Kommissionen skal senest den 31. december 1998 og derefter med regelmæssige mellemrum aflægge rapport om anvendelsen af stk. 2 i forbindelse med bilagets afsnit A og i givet fald foreslå ændringer til definitionen af undtagelserne og de omfattende tjenesteydelser på baggrund af direktivets anvendelse.
4. De rettigheder, som dette direktiv medfører, omfatter ikke præstering af tjenesteydelser som medkontrahent til staten eller til en medlemsstats centralbank eller andre lignende nationale institutioner som led i den pågældende medlemsstats penge- og valutapolitik eller dens politik for forvaltning af den offentlige gæld og de offentlige reserver.

AFSNIT II

Betingelser for adgang til at udføre investeringsservice

Artikel 3

1. Hver medlemsstat betinger sig, at de investeringsselskaber, som det er hjemland for, opnår tilladelse, før de kan få adgang til at udføre investeringsservice. Denne tilladelse meddeles af hjemlandets kompetente myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 22. I tilladelsen specificeres de former for investeringsservice, der er anført i afsnit A i bilaget, og som selskabet kan udføre. Tilladelsen kan endvidere dække en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er anført i bilagets afsnit C. Der kan under ingen omstændigheder meddeles tilladelse i henhold til dette direktiv for tjenesteydelser, som kun henhører under afsnit C i bilaget.

2. Medlemsstaterne kræver

— at investeringsselskaber, der er juridiske personer, og som i henhold til deres nationale lovgivning har et vedtægtsmæssigt hjemsted, har hovedkontor og hjemsted i samme medlemsstat

— at andre investeringsselskaber har hovedkontor i den medlemsstat, der har meddelt tilladelsen, og hvor de rent faktisk udøver deres virksomhed.

⁽¹⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977; direktivet er senest ændret ved akten om Spaniens og Portugals tiltrædelse.

3. Med forbehold af andre generelle betingelser i de nationale lovgivninger må de kompetente myndigheder ikke meddele tilladelse, medmindre:

- investeringsselskabet har tilstrækkelig startkapital, jf. direktiv 93/6/EØF, under hensyn til arten af den investeringsservice, der påtænkes udført
- de personer, der faktisk leder investeringsselskabets forretninger, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring.

Retningslinjerne for selskabets aktivitet skal fastlægges af mindst to personer, der opfylder ovennævnte krav. De kompetente myndigheder kan imidlertid også meddele tilladelse til investeringsselskaber, der er fysiske personer, eller på grund af arten og omfanget af deres aktivitet til investeringsselskaber, der er juridiske personer, og som i overensstemmelse med deres vedtægter og de nationale love ledes af en enkelt fysisk person, når en passende ordning sikrer et tilsvarende resultat, især for så vidt angår artikel 1, nr. 2, tredje afsnit, sidste led.

4. Medlemsstaterne skal tillige kræve, at en ansøgning om tilladelse ledsages af en driftsplan, hvori bl.a. angives arten af de forretninger, der påtænkes udført, samt investeringsselskabets organisatoriske struktur.

5. Ansøgeren skal inden seks måneder efter indgivelsen af en fyldestgørende ansøgning have meddelelse om, hvorvidt der kan meddeles tilladelse eller ej. Hvis tilladelse nægtes, skal dette begrundes.

6. Når tilladelse er meddelt, kan investeringsselskabet straks påbegynde sin virksomhed.

7. De kompetente myndigheder kan kun inddrage tilladelsen til et investeringsselskab, der omfattes af dette direktiv, når investeringsselskabet:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på tolv måneder, eller det udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har ydet investeringsservice i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse bortfalder i sådanne tilfælde
- b) har opnået tilladelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorunder tilladelsen blev meddelt
- d) ikke længere overholder bestemmelserne i direktiv 93/6/EØF
- e) har gjort sig skyldig i alvorlige og systematiske overtrædelser af de regler, der er vedtaget i medfør af artikel 10 og 11
- f) falder ind under et af de andre tilfælde, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

Artikel 4

De kompetente myndigheder meddeler ikke et investeringsselskab tilladelse til at påbegynde virksomhed som investeringsselskab, før de har fået meddelelse om navnene på alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte er kvalificerede deltagere, og om størrelsen af deres kapitalandel.

Hvis de kompetente myndigheder under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af investeringsselskabet ikke er overbevist om de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres hæderlighed og egnethed, afslår de at meddele tilladelse.

Artikel 5

Medlemsstaterne må ikke over for filialer af investeringsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet — når disse påbegynder eller allerede udøver virksomhed — anvende bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som gives filialer af investeringsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i en medlemsstat.

Artikel 6

Der skal finde forudgående konsultation sted med de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat om meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab, der

- er datterselskab af et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat
- eller
- er datterselskab af et moderselskab for et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat
- eller
- kontrolleres af de samme fysiske eller juridiske personer, som kontrollerer et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat.

AFSNIT III

Forbindelserne med tredjelande

Artikel 7

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder underretter Kommissionen om:

- a) enhver meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab, hvis moderselskab eller moderselskaber henhører under et tredjelands ret

- b) et sådant selskabs erhvervelse af kapitalandele i et investeringsselskab i Fællesskabet, som bevirker, at dette investeringsselskab bliver dets datterselskab.

I begge tilfælde underretter Kommissionen Rådet, indtil Rådet på forslag af Kommissionen har nedsat et udvalg om værdipapirer.

Når der er meddelt tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab af et eller flere moderselskaber, som henhører under et tredjeland ret, skal koncernens opbygning angives i den anmeldelse, de kompetente myndigheder indgiver til Kommissionen.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som deres investeringsselskaber har mødt i forbindelse med etablering eller ydelse af investeringsservice i et tredjeland.

3. Kommissionen udarbejder, første gang senest seks måneder før direktivets gennemførelse og derefter med jævne mellemrum, en rapport, hvori den ud fra de i stk. 4 og 5 omhandlede kriterier gennemgår behandlingen af EF-investeringsselskaber i tredjelande med hensyn til disses adgang til etablering og udøvelse af investeringsvirksomhed samt erhvervelse af kapitalandele i investeringsselskaber i tredjelande. Kommissionen forelægger Rådet disse rapporter, i givet fald ledsaget af passende forslag.

4. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 3 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland ikke giver EF-investeringsselskaber en faktisk markedsadgang svarende til den, Fællesskabet giver investeringsselskaber fra dette tredjeland, kan den forelægge Rådet forslag til et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende konkurrencevilkår for EF-investeringsselskaber. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 3 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at EF-investeringsselskaber i et tredjeland ikke får national behandling, der giver dem samme konkurrencevilkår som indenlandske investeringsselskaber, og at betingelserne for faktisk markedsadgang ikke er opfyldt, kan den indlede forhandlinger med henblik på at rette op på situationen.

Under de i første afsnit nævnte omstændigheder kan det også på et hvilket som helst tidspunkt samtidig med, at der indledes forhandlinger efter fremgangsmåden i det direktiv, hvorved Rådet nedsætter det i stk. 1 omhandlede udvalg, bestemmes, at medlemsstaternes kompetente myndigheder skal indskrænke eller suspendere deres afgørelser om endnu ikke behandlede eller endnu ikke indgivne ansøgninger om tilladelse og om erhvervelse af

kapitalandele foretaget af direkte eller indirekte moderselskaber, som hører under det pågældende tredjeland ret. Varigheden af disse foranstaltninger må ikke overstige tre måneder.

Inden udløbet af denne frist på tre måneder kan Rådet på baggrund af forhandlingsresultaterne med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutte, om foranstaltningerne skal opretholdes.

En sådan indskrænkning eller suspension kan ikke finde anvendelse, når investeringsselskaber, som behørigt er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller deres datterselskaber opretter datterselskaber, eller når sådanne investeringsselskaber eller datterselskaber erhverver kapitalandele i et EF-investeringsselskab.

6. Hvis Kommissionen konstaterer et af de i stk. 4 og 5 nævnte forhold, skal medlemsstaterne efter anmodning fra Kommissionen underrette den om:

- a) enhver ansøgning om meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab af et eller flere moderselskaber, som henhører under det pågældende tredjeland ret
- b) enhver plan, som de får forelagt i henhold til artikel 9, om et sådant selskabs erhvervelse af kapitalandele i et EF-investeringsselskab, som bevirker, at dette investeringsselskab bliver dets datterselskab.

Disse oplysninger vil ikke længere blive krævet, når der er indgået en aftale med det tredjeland, som er omhandlet i stk. 4 eller 5, eller når de i stk. 5, andet og tredje afsnit, nævnte foranstaltninger ikke længere finder anvendelse.

7. Foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale — såvel bilaterale som multilaterale — aftaler om adgang til at påbegynde og udøve virksomhed som investeringsselskab.

AFSNIT IV

Betingelserne for udøvelse af virksomhed som investeringsselskab

Artikel 8

1. Hjemlandets kompetente myndigheder kræver, at investeringsselskaber, som de har meddelt tilladelse, til stadighed opfylder de i artikel 3, stk. 3, nævnte betingelser.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder kræver, at investeringsselskaber, som de har meddelt tilladelse, overholder de i direktiv 93/6/EØF fastsatte bestemmelser.

3. Ansvar for tilsyn med et investeringsselskab påhviler hjemlandets kompetente myndigheder, uanset om investeringsselskabet etablerer en filial eller ej, eller om det udfører tjenesteydelser eller ej i en anden medlemsstat; dette berører ikke de bestemmelser i dette direktiv, der tillægger værtslandets myndigheder beføjelser.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret deltagelse i et investeringsselskab, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte deltagelse. Enhver, der påtænker at forøge sin kvalificerede deltagelse så meget, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når op på eller overstiger tærsklerne på 20 %, 33 % eller 50 %, eller at investeringsselskabet bliver vedkommendes datterselskab, skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder afslår inden for en frist på højst tre måneder fra datoen for den i første afsnit nævnte underretning at give tilladelse til nævnte påtænkte forøgelse, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af investeringsselskabet ikke er overbeviste om den i første afsnit nævnte persons hæderlighed og egnethed, jf. dog stk. 2. Hvis myndighederne ikke giver afslag, kan de fastsætte en frist for gennemførelsen.

2. Hvis erhververen af de i stk. 1 omhandlede kapitalandele er et investeringsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, eller et moderselskab til et investeringsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, eller en person, der kontrollerer et investeringsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis det berørte investeringsselskab som følge af denne erhvervelse bliver erhververens datterselskab eller bliver omfattet af dennes kontrol, skal der foretages en vurdering af erhvervelsen i form af den i artikel 6 nævnte forudgående konsultation.

3. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver, der påtænker direkte eller indirekte af afhænde en kvalificeret deltagelse i et investeringsselskab, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af deltagelsen. Enhver, der har til hensigt at formindske sin kvalificerede deltagelse så meget, at hans andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under tærsklerne på 20 %, 33 % eller 50 %, eller at investeringsselskabet ophører med at være vedkommendes datterselskab, skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder.

4. Investeringsselskaberne underretter, så snart de har fået kendskab hertil, de kompetente myndigheder om de erhvervelser eller afhændelser af kapitalandele, som bevirker, at deltagelsen overstiger eller falder under en af de tærskler, som er omhandlet i stk. 1 og 3.

Endvidere meddeler de mindst en gang om året navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret deltagelse, samt størrelsen af denne, således som det f.eks. fremgår af de oplysninger, der gives på den årlige generalforsamling af aktionærer eller selskabsdeltagere, eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for børsnoterede selskaber.

5. Medlemsstaterne kræver, at de kompetente myndigheder i tilfælde af, at de i stk. 1 omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en forsigtig og sund ledelse af investeringsselskabet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. bestå i påbud, sanktioner over for ledelsen eller suspension af de stemmerettigheder, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Lignende foranstaltninger anvendes over for personer, som ikke overholder forpligtelsen til forudgående underretning som fastsat i stk. 1. Hvis en kapitalandel erhverves mod de kompetente myndigheders vilje, skal medlemsstaterne, uafhængigt af andre sanktioner, enten suspendere de dertil hørende stemmerettigheder eller erklære de afgivne stemmer for ugyldige eller annullere dem.

Artikel 10

Hjemlandet udarbejder tilsynsregler, der til stadighed skal efterleves af investeringsselskabet. Sådanne regler skal bl.a. indeholde krav om, at investeringsselskabet:

- har en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, kontrol- og sikringsforanstaltninger på edb-området samt fyldestgørende interne kontrolprocedurer, der bl.a. omfatter en ordning for personlige transaktioner, der foretages af ansatte i selskabet
- træffer fyldestgørende foranstaltninger for værdipapirer, der tilhører investorer, med henblik på at beskytte disses ejendomsret, bl.a. i tilfælde af investeringsselskabets insolvens, og for at forhindre, at investeringsselskabet anvender investorernes værdipapirer for egen regning, medmindre investorerne har givet deres udtrykkelige samtykke hertil
- træffer fyldestgørende foranstaltninger vedrørende de midler, der tilhører investorer, med henblik på at beskytte disses rettigheder og for at forhindre, at investeringsselskaber, der ikke er kreditinstitutter, anvender investorernes midler for egen regning
- fører lister over udførte forretninger, der er så fyldestgørende, at hjemlandets myndigheder på grundlag heraf kan kontrollere overholdelsen af de tilsynsregler, for hvis anvendelse de er ansvarlige; sådanne lister skal opbevares i et af de kompetente myndigheder nærmere fastsat tidsrum

- er opbygget og organiseret på en sådan måde, at risikoen for, at interessekonflikter mellem selskabet og dets kunder eller mellem selskabets kunder indbyrdes kommer kunderne til skade, reduceres til et minimum. Dog må organisationsmåden i tilfælde af oprettelse af en filial ikke stride mod de regler for god forretningsskik, som værtslandet foreskriver med hensyn til interessekonflikter.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne udarbejder regler for god forretningsskik, der til stadighed skal efterleves af investeringselskaberne. Sådanne regler skal mindst gennemføre principperne i nedennævnte led og skal anvendes således, at der tages hensyn til den erhvervmæssige karakter af den person, til hvem tjenesteydelsen præsteres. Medlemsstaterne skal ligeledes, når det viser sig hensigtsmæssigt, anvende disse regler på de accessoriske tjenesteydelser, der er omhandlet i bilagets afsnit C. Disse principper skal sikre, at investeringselskaberne:

- i udøvelsen af deres virksomhed handler loyalt og korrekt i deres kunders bedste interesse og under hensyn til markedets integritet
- i deres kunders bedste interesse og under hensyn til markedets integritet udfører deres handler med den kompetence, omhu og hurtighed, der er nødvendig
- har og effektivt anvender de ressourcer og fremgangsmåder, der er nødvendige for den rette gennemførelse af deres virksomhed
- udbeder sig oplysninger hos deres kunder om deres finansielle stilling, investeringserfaring og målsætninger, som er relevante for de ønskede tjenesteydelser
- på passende vis meddeler relevante oplysninger i deres kundekontakter
- bestræber sig for, at der ikke opstår interessekonflikter, og når sådanne ikke kan undgås, sørger for, at deres kunder behandles korrekt
- overholder alle gældende bestemmelser for udøvelsen af deres virksomhed, således at kundernes interesser og markedets integritet fremmes bedst muligt.

2. Uden at foregribe de beslutninger, der skal træffes som led i en harmonisering af reglerne for god forretningsskik, hører deres iværksættelse og kontrollen med deres overholdelse fortsat under den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen præsteres.

3. Når et investeringselskab udfører en ordre, bedømmes kriteriet om investorens erhvervmæssige karakter med henblik på anvendelsen af de regler, der er nævnt i stk. 1, i forhold til den investor, der er ophavsmand til ordren, uanset om denne placeres direkte af investoren

selv eller indirekte via et investeringselskab, der tilbyder den tjenesteydelse, som er omtalt i bilagets afsnit A, punkt 1 a).

Artikel 12

Et investeringselskab skal, inden det optager forretningsforbindelse med investorer, meddele disse, hvilken erstatningsordning eller tilsvarende beskyttelse der vil gælde for de(n) påtænkte transaktion(er), hvilken dækning der ydes i henhold til den ene eller anden ordning, eller at sådanne ordninger og sådan beskyttelse ikke findes.

Rådet tager til efterretning, at Kommissionen oplyser, at den vil forelægge Rådet forslag om harmonisering af erstatningsordningerne i forbindelse med investeringselskabers transaktioner senest den 31. juli 1993. Rådet træffer afgørelse om forslagene så hurtigt som muligt, idet det tilstræbes, at de således foreslåede ordninger kan finde anvendelse på datoen for dette direktivs iværksættelse.

Artikel 13

Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at investeringselskaber, der har fået meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, kan gøre reklame for deres tjenesteydelser med alle de kommunikationsmidler, som står til rådighed i værtslandet, dersom de overholder de regler for den pågældende reklames form og indhold, der er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser.

AFSNIT V

Fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sikrer, at der kan udføres investeringservice og præsteres andre tjenesteydelser, jf. afsnit C i bilaget, på deres område efter bestemmelserne i artikel 17, 18 og 19, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert investeringselskab, der har fået tilladelse og er underlagt tilsyn af en anden medlemsstats kompetente myndigheder i overensstemmelse med dette direktiv, under forudsætning af at disse tjenesteydelser er omfattet af tilladelsen.

Nærværende direktiv berører ikke værtslandets beføjelser med hensyn til andele udstedt af institutter for kollektiv investering, som ikke er omfattet af direktiv 85/611/EØF⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1985, s. 3; direktivet er senest ændret ved direktiv 88/220/EØF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1988, s. 31).

2. Medlemsstaterne må ikke gøre oprettelse af en filial eller fri udveksling af tjenesteydelser i henhold til stk. 1 betinget af krav om tilladelse eller krav om tilvejebringelse af kapitalindskud eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning.

3. En medlemsstat kan kræve, at transaktioner i forbindelse med de i stk. 1 nævnte tjenesteydelser foretages på et reguleret marked, når de opfylder samtlige nedenstående kriterier:

- investor har sin sædvanlige bopæl eller er etableret i denne medlemsstat
- investeringsselskabet foretager transaktionen enten gennem et hovedforretningssted eller en filial, der er beliggende i denne medlemsstat, eller som led i den frie udveksling af tjenesteydelser i denne medlemsstat
- transaktionen vedrører et instrument, der omsættes på et reguleret marked i denne medlemsstat.

4. Når en medlemsstat anvender stk. 3, giver den de investorer, der har deres sædvanlige bopæl eller er etableret i denne medlemsstat, ret til ikke at opfylde forpligtelsen i medfør af stk. 3 og til at foretage de i stk. 3 omhandlede transaktioner uden for et reguleret marked. Medlemsstaterne kan lade udøvelsen af denne ret være betinget af en udtrykkelig tilladelse, idet der tages hensyn til investorernes forskelligartede behov for beskyttelse og navnlig de professionelle og institutionelle investorers mulighed for at varetage deres interesser bedst muligt. Denne tilladelse skal under alle omstændigheder kunne gives på betingelser, der ikke hindrer en øjeblikkelig udførelse af investorernes ordrer.

5. Kommissionen aflægger rapport om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 3 og 4 senest den 31. december 1998 og fremsetter eventuelt ændringsforslag hertil.

Artikel 15

1. Med forbehold af reglerne om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 14 sikrer værtslandet, at investeringsselskaber, der af deres hjemlands kompetente myndigheder har fået tilladelse til at præstere de tjenesteydelser, der er omhandlet i bilagets afsnit A, punkt 1 b) og 2, kan blive medlemmer af eller få adgang til — enten direkte eller indirekte — de regulerede markeder i værtslandet, hvor der ydes tilsvarende tjenesteydelser, samt få adgang til eller blive medlemmer af de clearings- og afviklingssystemer, som der står til rådighed for medlemmer af regulerede markeder.

Medlemsstaterne ophæver alle nationale love og retsfor skrifter eller regler for regulerede markeder, som begræn-

ser antallet af personer, der kan få adgang hertil. Er adgangen til et reguleret marked begrænset på grund af markedets juridiske struktur eller tekniske kapacitet, sørger medlemsstaterne for, at strukturen og kapaciteten tilpasses regelmæssigt.

2. Medlemskab af eller adgang til et reguleret marked forudsætter, at kravene til investeringsselskabers egenkapital overholdes, og at dette kontrolleres af hjemlandet i overensstemmelse med direktiv 93/6/EØF.

Værtslandet har kun beføjelse til at stille yderligere kapitalkrav for så vidt angår forhold, der ikke er omfattet af nævnte direktiv.

Adgang til et reguleret marked eller mulighed for at blive medlem heraf samt fortsat adgang eller medlemsskab er betinget af overholdelse af det regulerede markeds regler vedrørende oprettelse og administration af dette marked samt overholdelse af reglerne vedrørende transaktionerne på det pågældende marked, de faglige krav, der stilles til det personale, der arbejder på dette marked eller i forbindelse med det, og reglerne og procedurerne for clearing og afvikling. De nærmere retningslinjer for anvendelsen af disse regler og procedurer kan tilpasses på hensigtsmæssig vis, især for at sikre, at de heraf følgende forpligtelser opfyldes, idet det dog bør påses, at artikel 28 overholdes.

3. Et værtsland skal med henblik på opfyldelse af forpligtelsen i stk. 1 give de i nævnte stykke omhandlede investeringsselskaber valget mellem at blive medlem af eller få adgang til sine regulerede markeder

- enten direkte ved at oprette en filial i værtslandet
- eller indirekte ved at etablere et datterselskab i værtslandet eller ved at erhverve et i værtslandet eksisterende selskab, der allerede er medlem af eller har adgang til disse markeder.

Medlemsstater, der på tidspunktet for dette direktivs vedtagelse anvender en lovgivning, ifølge hvilken kreditinstitutter kun kan blive medlem af eller få adgang til et reguleret marked gennem et specialiseret datterselskab, kan dog indtil den 31. december 1996 fortsætte med at stille samme krav, uden forskelsbehandling, til kreditinstitutter med oprindelse i andre medlemsstater, for så vidt angår adgang til det regulerede marked.

Kongeriget Spanien, Den Helleniske Republik og Den Portugisiske Republik kan forlænge denne periode indtil den 31. december 1999. Et år inden denne dato aflægger Kommissionen rapport på baggrund af erfaringerne med anvendelsen af denne artikel og fremsætter eventuelt et forslag. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan beslutte, at ordningen skal tages op til fornyet overvejelse.

4. Dersom reglerne for virksomhed på regulerede markeder i værtslandet ikke indeholder krav om fysisk tilstedeværelse, kan de i stk. 1 nævnte investeringsselskaber på dette grundlag blive medlemmer heraf eller få adgang hertil uden at skulle være etableret i værtslandet, jf. dog bestemmelserne i stk. 1 til 3. Hjemlandet skal tillade, at regulerede markeder i værtslandet tilvejebringer de nødvendige midler på hjemlandets område, således at dets investeringsselskaber kan få adgang til eller blive medlem af værtslandets regulerede markeder i overensstemmelse med dette stykke.

5. Denne artikels bestemmelser forhindrer ikke medlemsstaterne i at tillade eller forbyde oprettelse af nye markeder på deres område.

6. Denne artikel gælder ikke for

— reglerne for at udøve virksomhed som »Kursmakler« i Forbundsrepublikken Tyskland

— reglerne for at udøve virksomhed som »hoekman« i Nederlandene.

Artikel 16

Det påhviler enhver medlemsstat, med henblik på den gensidige anerkendelse og gennemførelsen af dette direktiv, at opstille en liste over de regulerede markeder, som den er hjemland for, og som overholder dens gældende regler, og til orientering at meddele de øvrige medlemsstater og Kommissionen denne liste samt bestemmelserne vedrørende disse regulerede markeders organisation og funktionsmåde. Der skal på samme måde gives underretning om enhver ændring i nævnte liste eller bestemmelser. Kommissionen offentliggør listerne over de regulerede markeder og ajourføringer heraf i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* mindst en gang om året.

Senest den 31. december 1996 aflægger Kommissionen rapport om de oplysninger, den således har modtaget, og foreslår eventuelt ændringer af den definition af regulerede markeder, der er givet i dette direktiv.

Artikel 17

1. Et investeringsselskab, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område, skal — foruden at opfylde de i artikel 3 nævnte betingelser — give meddelelse herom til hjemlandets kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne kræver, at et investeringsselskab, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver følgende oplysninger sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:

a) i hvilken medlemsstat selskabet har til hensigt at etablere en filial

b) en driftsplan, hvori det bl.a. angives, hvilken art forretninger der påtænkes udført, samt filialens organisatoriske struktur

c) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan rekvireres

d) navnene på filialens direktører.

3. Medmindre de kompetente myndigheder i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende investeringsselskabs administrative strukturer og finansielle situation er sunde under hensyn til den påtænkte etablering, videresender de de i stk. 2 nævnte oplysninger senest tre måneder efter modtagelsen af alle disse oplysninger til de kompetente myndigheder i værtslandet og underretter det berørte investeringsselskab herom.

De sender ligeledes oplysninger om enhver erstatningsordning, der har til formål at beskytte filialens investorer.

Nægter de kompetente myndigheder i hjemlandet at videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til de kompetente myndigheder i værtslandet, skal de begrunde dette afslag over for det berørte investeringsselskab senest tre måneder efter modtagelsen af samtlige oplysninger. Et sådant afslag eller manglende svar kan prøves ved domstolene i hjemlandet.

4. Før en filial af et investeringsselskab påbegynder sin virksomhed, skal de kompetente myndigheder i værtslandet senest to måneder efter modtagelsen af de i stk. 3 nævnte oplysninger forberede det i artikel 19 foreskrevne tilsyn med investeringsselskabet og i givet fald meddele de vilkår, herunder reglerne for god forretningsskik, som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for udøvelse af denne virksomhed i værtslandet.

5. Så snart meddelelsen fra de kompetente myndigheder i værtslandet foreligger, eller ved udløbet af den i stk. 4 nævnte frist, hvis disse myndigheder ikke fremsætter nogen udtalelse, kan filialen etableres og påbegynde sin virksomhed.

6. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, litra b), c) og d), skal investeringsselskabet skriftligt meddele den pågældende ændring til de kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet mindst en måned, før den foretages, således at de kompetente myndigheder i hjemlandet kan nå at udtale sig om denne ændring i henhold til stk. 3, og de kompetente myndigheder i værtslandet i henhold til stk. 4.

7. I tilfælde af ændring i de oplysninger, der er givet meddelelse om efter stk. 3, andet afsnit, underretter hjemlandets myndigheder værtslandets myndigheder herom.

Artikel 18

1. Et investeringsselskab, der for første gang ønsker at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder:

— i hvilken medlemsstat selskabet har til hensigt at udøve virksomhed

— en driftsplan, hvori det bl.a. angives, hvilke(n) form(er) for investeringsservice det har til hensigt at yde.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder fremsender senest én måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse denne til de kompetente myndigheder i værtslandet. Investeringsselskabet kan herefter påbegynde de(n) pågældende form(er) for investeringsservice i værtslandet.

Værtslandets kompetente myndigheder underretter i givet fald investeringsselskabet, så snart de har modtaget den i stk. 1 nævnte meddelelse, om de vilkår, herunder reglerne for god forretningskik, som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for ydelse af investeringsservice i værtslandet.

3. Såfremt indholdet af de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, andet led, ændres, underretter investeringsselskabet skriftligt hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder herom, inden ændringen foretages, således at værtslandets kompetente myndigheder i givet fald kan oplyse selskabet om ændringer i eller tilføjelser til de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 2.

Artikel 19

1. Værtslandet kan — til statistisk brug — kræve, at alle investeringsselskaber, der har en filial på dets område, regelmæssigt indsender en rapport til værtslandets kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver på dets område.

Værtslandet kan, med henblik på varetagelsen af de opgaver, der påhviler det med hensyn til udøvelsen af pengepolitikken på dets område, med forbehold af de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at styrke Det Europæiske Monetære System, kræve samme oplysninger af alle filialer af investeringsselskaber med hjemsted i andre medlemsstater, som det forlanger af nationale investeringsselskaber i samme øjemed.

2. Værtslandet kan, med henblik på varetagelsen af de opgaver, der påhviler det efter dette direktiv, kræve samme oplysninger fra investeringsselskabets filialer, som det forlanger fra de nationale selskaber i samme øjemed.

Værtslandet kan kræve, at de investeringsselskaber, der driver virksomhed på dets område som led i den fri udveksling af tjenesteydelser, giver de nødvendige oplysninger til kontrol af, at de overholder de af værtslandets normer, der gælder for dem; sådanne krav må dog ikke være mere vidtgående end dem, de pågældende medlemsstater stiller til etablerede selskaber for at kunne kontrollere, at disse overholder de samme normer.

3. Når de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at et investeringsselskab, der har en filial eller præsterer tjenesteydelser på dets område, ikke overholder de lovbestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af de af dette direktivs bestemmelser, som tillægger værtslandets myndigheder kompetence, skal de anmode det pågældende investeringsselskab om at bringe det ulovlige forhold til ophør.

4. Tager det pågældende investeringsselskab ikke de nødvendige skridt, underretter værtslandets kompetente myndigheder hjemlandets kompetente myndigheder herom. Disse træffer hurtigst muligt de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at investeringsselskabet bringer det ulovlige forhold til ophør. Arten af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

5. Hvis det pågældende investeringsselskab til trods for de foranstaltninger, der er truffet af hjemlandet — eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være uhensigtsmæssige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger — fortsat overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i stk. 3, kan værtslandet efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet underretning herom, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forhindre, at investeringsselskabet udfører nye forretninger på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de dokumenter, der er nødvendige for vedtagelsen af disse foranstaltninger, kan forkyndes for investeringsselskaberne på deres område.

6. Ovenstående bestemmelser berører ikke værtslandets beføjelse til at træffe passende forholdsregler med henblik på at forebygge eller straffe forhold på dets område, som strider imod de regler for god forretningskik, der er vedtaget i henhold til artikel 11, og imod de andre lovbestemmelser, som det har vedtaget af hensyn til samfundsmæssige interesser. Dette indebærer, at investeringsselskaber, der overtræder bestemmelserne, kan forhindres i at udføre forretninger på dets område.

7. Enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 4, 5 og 6, og hvorved der pålægges sanktioner eller begrænsninger i et investeringsselskabs virksomhed, skal være behørigt begrundet og meddeles det pågældende investe-

ringsselskab. En sådan foranstaltning skal kunne prøves ved domstolene i den medlemsstat, hvis myndigheder har truffet den.

8. Inden den i stk. 3, 4 og 5 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særligt akutte tilfælde iværksætte de nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte investorer og andre, for hvem der udføres tjenesteydelser. Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger.

Kommissionen kan, efter at have konsulteret de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

9. Såfremt et investeringsselskabs tilladelse inddrages, meddeles dette til værtslandets kompetente myndigheder, der da tager passende skridt til at forhindre, at det pågældende investeringsselskab udfører nye forretninger på dets område, og til at beskytte investorernes interesser. Hvert andet år forelægger Kommissionen et værdipapirudvalg, der skal nedsættes på et senere tidspunkt, en rapport om sådanne tilfælde.

10. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 17 er blevet givet afslag, eller hvor der er truffet foranstaltninger i henhold til stk. 5. Hvert andet år forelægger Kommissionen et værdipapirudvalg, der skal nedsættes på et senere tidspunkt, en rapport om sådanne tilfælde.

Artikel 20

1. For at sikre at de myndigheder, der er kompetente med hensyn til markeder og tilsyn, kan råde over de for udøvelsen af deres hverv nødvendige oplysninger, kræver hjemlandet mindst:

a) at investeringsselskaberne, med forbehold af de foranstaltninger, der er truffet i medfør af artikel 10, sørger for, at de relevante oplysninger om transaktioner vedrørende de i artikel 14, stk. 1, omhandlede tjenesteydelser, som de har foretaget med instrumenter, der omsættes på et reguleret marked, uanset om disse transaktioner har fundet sted på et reguleret marked eller ej, er tilgængelige for myndighederne i mindst fem år

b) at investeringsselskaberne indberetter alle de transaktioner, der er omhandlet i litra a), til en kompetent myndighed i hjemlandet, når disse transaktioner vedrører:

- aktier eller andre instrumenter, der giver adgang til kapital
- obligationer eller andre instrumenter, der kan sidestilles med obligationer

- standardiserede futures vedrørende aktier
- standardiserede optioner vedrørende aktier.

Denne indberetning skal være til myndighedernes rådighed hurtigst muligt. Tidsfristen fastsættes af myndighederne. Fristen kan forlænges til slutningen af den følgende arbejdsdag, hvis driftsmæssige eller praktiske forhold kræver det, men under ingen omstændigheder længere.

Indberetningen skal bl.a. indeholde oplysninger om type og antal købte eller solgte instrumenter, dato og klokkeslæt for transaktionen, prisen for transaktionen samt give mulighed for at identificere investeringsselskabet.

Hjemlandet kan bestemme, at kravene i dette litra, for så vidt angår obligationer og værdipapirer, der kan sidestilles med obligationer, kun skal gælde for de samlede transaktioner i samme instrument.

2. Når et investeringsselskab foretager en transaktion på et reguleret marked i et værtsland, kan hjemlandet afstå fra sine egne krav med hensyn til indberetning, hvis investeringsselskabet skal give en tilsvarende indberetning om samme transaktion til de myndigheder, som dette marked hører under.

3. Medlemsstaterne bestemmer, at de i stk. 1, litra b), omhandlede indberetninger skal foretages enten af investeringsselskabet selv eller af et handelssystem (»trade matching system«), eller formidles af fonds børsmyndighederne eller myndighederne for et andet reguleret marked.

4. Medlemsstaterne sørger for, at de oplysninger, der skal være tilgængelige i henhold til denne artikel, også er tilgængelige med henblik på en tilfredsstillende gennemførelse af artikel 23.

5. Hver enkelt medlemsstat kan på det område, der er omfattet af denne artikel, uden forskelsbehandling vedtage eller opretholde bestemmelser, der er strengere med hensyn til både form og indhold, for så vidt angår opbevaring og indberetning af oplysninger vedrørende transaktioner

- der udføres på et reguleret marked, som den er hjemland for, eller
- som udføres af investeringsselskaber, som den er hjemland for.

Artikel 21

1. For at investorerne til enhver tid kan vurdere vilkårene for en påtænkt transaktion og efterfølgende kontrollere betingelserne for dens gennemførelse, skal hver kompetent myndighed for hvert af de regulerede markeder, som den har opført på den liste, der er nævnt i artikel 16, træffe foranstaltninger til at give investorerne de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2. De kompetente myndig-

heder fastsætter i overensstemmelse med forpligtelserne i stk. 2 oplysningernes form og de bestemte frister, inden for hvilke oplysningerne skal gives, samt på hvilken måde disse skal stilles til rådighed, idet der tages hensyn til det pågældende markeds art, størrelse og behov og til de investorer, der opererer på dette marked.

2. De kompetente myndigheder kræver for hvert enkelt instrument mindst:

a) offentliggørelse ved begyndelsen af hver handelsdag af den vejede gennemsnitskurs, den højeste og den laveste kurs og omsætningen på det pågældende regulerede marked i løbet af hele den foregående handelsdag

b) endvidere for kontinuerlige ordrebaserede markeder og for kursbaserede markeder, offentliggørelse

— ved afslutningen af hver handelstime, af den vejede gennemsnitskurs og omsætningen på det pågældende regulerede marked i en periode på seks handelstimer, således at der inden offentliggørelsen er en mellemliggende periode på to handelstimer, og

— hvert tyvende minut, af den vejede gennemsnitskurs og den højeste og den laveste kurs på det pågældende regulerede marked, beregnet for en periode på to handelstimer, således at der inden offentliggørelsen er en mellemliggende periode på én handelstime.

Når investorerne på forhånd har adgang til oplysninger om de kurser og de mængder, for hvilke der kan foretages transaktioner

i) skal sådanne oplysninger være til rådighed når som helst, medens markedet er åbent

ii) skal de vilkår, som offentliggøres vedrørende en given kurs og en given mængde, være de vilkår, på hvilke en investor kan foretage en given transaktion.

De kompetente myndigheder kan udskyde eller suspendere offentliggørelsen, når dette viser sig berettiget som følge af ekstraordinære forhold på markedet, eller hvor der er tale om små markeder, for at bevare selskabernes og investorernes anonymitet. Myndighederne kan anvende særlige bestemmelser, hvor der er tale om usædvanlige transaktioner af meget stort omfang i forhold til gennemsnitsstørrelsen af transaktioner på vedkommende marked i de pågældende værdipapirer eller om meget illikvide værdipapirer, som er defineret efter objektive og offentliggjorte kriterier. Myndighederne kan endvidere anvende lempeligere bestemmelser navnlig med hensyn til frister for offentliggørelse for så vidt angår transaktioner vedrørende obligationer eller værdipapirer svarende til obligationer.

3. Hver medlemsstat kan på det område, der er omfattet af denne artikel, vedtage eller opretholde strengere bestemmelser eller yderligere bestemmelser vedrørende form og indhold af de oplysninger, som investorerne skal have om transaktioner, der udføres på regulerede markeder, som medlemsstaten er hjemland for, hvis disse bestemmelser gælder, uanset i hvilken medlemsstat udstederen af de finansielle instrumenter befinder sig, eller uanset på hvis medlemsstats regulerede marked instrumentet blev noteret for første gang.

4. Kommissionen skal senest den 31. december 1997 aflægge rapport om denne artikels anvendelse; Rådet kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal vedtage at ændre denne artikel.

AFSNIT VI

Myndigheder med ansvar for tilsyn og meddelelse af tilladelse

Artikel 22

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der skal varetage de i dette direktiv fastsatte opgaver. De underretter Kommissionen herom med angivelse af eventuel kompetencefordeling.

2. De i stk. 1 omhandlede myndigheder skal være enten offentlige myndigheder eller organer, der er anerkendt ifølge den nationale lovgivning eller anerkendt af offentlige myndigheder, der udtrykkeligt er beføjet hertil i den nationale lovgivning.

3. Vedkommende myndigheder skal have alle nødvendige beføjelser med henblik på udførelsen af deres hverv.

Artikel 23

1. Er der flere kompetente myndigheder i samme medlemsstat, skal disse samarbejde snævert med henblik på at føre tilsyn med de investeringsselskaber, der udøver virksomhed i medlemsstaten.

2. Medlemsstaterne sikrer, at et sådant samarbejde finder sted mellem de kompetente myndigheder og de offentlige myndigheder, der fører tilsyn med de finansielle markeder, kreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter, og med forsikringsselskaber, for så vidt angår de foretagender, som disse forskellige myndigheder fører tilsyn med.

3. Hvis et investeringsselskab udøver virksomhed i en eller flere medlemsstater ud over hjemlandet i form af udveksling af tjenesteydelser eller ved oprettelse af filialer, skal alle de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder samarbejde snævert med henblik på en mere effektiv varetagelse af deres hverv på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

De berørte myndigheder giver efter anmodning hinanden alle de oplysninger vedrørende ledelsen af sådanne investeringsselskaber og disses ejerforhold, som kan lette tilsynet med dem, samt alle oplysninger, der i øvrigt kan lette kontrollen med sådanne investeringsselskaber. Hjemlandets myndigheder samarbejder især for at sikre sig, at værtslandets myndigheder kan indhente de oplysninger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2.

Hjemlandets kompetente myndigheder bliver, i det omfang det er nødvendigt for udøvelsen af deres kontrolbeføjelser, underrettet af værtslandets kompetente myndigheder om enhver foranstaltning, der indebærer sanktioner over for et investeringsselskab eller begrænsninger af et investeringsselskabs virksomhed, og som værtslandet har truffet i medfør af artikel 19, stk. 6.

Artikel 24

1. Når et investeringsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, udøver virksomhed i et værtsland gennem en filial, sørger værtslandet for, at hjemlandets kompetente myndigheder, efter meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder, selv — eller ved en person, der er udpeget med henblik herpå — kan foretage kontrol på stedet af de i artikel 23, stk. 3, nævnte oplysninger.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder kan også anmode værtslandets kompetente myndigheder om at foretage denne kontrol. De myndigheder, som modtager anmodningen, skal inden for rammerne af deres beføjelser efterkomme denne, enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage denne.

3. Denne artikel er ikke til hinder for, at værtslandets kompetente myndigheder udfører kontrol på stedet af filialer etableret på deres område som led i varetagelsen af de opgaver, som påhviler dem i henhold til dette direktiv.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, såvel som revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, undergives tjenstlig tavshedspligt. Denne tavshedspligt indebærer, at de fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, ikke må videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte investeringsselskaber ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

Såfremt der er tale om et investeringsselskab, der er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde investeringsselskabet, dog videregives under en civil retssag.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger i henhold til dette direktiv eller andre direktiver, der gælder for investeringsselskaber. Disse oplysninger er undergivet dem i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

3. Medlemsstaterne må kun indgå samarbejdsaftaler, der indebærer udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande, såfremt de oplysninger, der således meddeles, mindst er underlagt tilsvarende tavshedspligt som fastsat i denne artikel.

4. De kompetente myndigheder, der i henhold til stk. 1 eller 2 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv:

- til at kontrollere, at betingelserne for adgang til at udføre investeringsservice er opfyldt, og til at lette det individuelle eller det konsoliderede tilsyn med investeringsselskaberne virksomhed, særlig med hensyn til kapitalkravene i direktiv 93/6/EØF, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt intern kontrol, eller
- til at pålægge sanktioner, eller
- hvis den kompetente myndigheds afgørelser påklages til højere administrativ myndighed, eller
- hvis den kompetente myndigheds afgørelser indbringes for domstolene efter artikel 26.

5. Stk. 1 og 4 er ikke til hinder for, at der udveksles oplysninger

- a) inden for samme medlemsstat, hvis der findes flere kompetente myndigheder, eller
- b) mellem de kompetente myndigheder inden for medlemsstaten eller medlemsstaterne og
 - de myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter, andre finansieringsinstitutter og forsikrings-selskaber, samt de myndigheder, der fører tilsyn med de finansielle markeder
 - de organer, der er ansvarlige for likvidation og konkursbehandling af investeringsselskaber og lignende procedurer, eller
 - de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber

med henblik på varetagelsen af deres tilsynsopgaver, og heller ikke til hinder for, at de organer, der forvalter erstatningsordninger, modtager de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. Disse oplysninger er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

6. Bestemmelserne i denne artikel er heller ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver de centralbanker, der ikke fører individuelt tilsyn med kreditinstitutter eller investeringsselskaber, de oplysninger, som er nødvendige for dem i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder. De oplysninger, som modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

7. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder fremsender de i stk. 1 til 4 nævnte oplysninger til en clearinginstitution eller lignende institution, der i den nationale lovgivning er anerkendt til clearing eller afvikling på et af markederne i den pågældende medlemsstat, hvis de mener, at dette er nødvendigt for at sikre, at disse institutioner fungerer korrekt i forbindelse med misligholdelse eller potentiel misligholdelse på dette marked. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Medlemsstaterne sikrer dog, at oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 2, ikke må videregives i det tilfælde, der er omhandlet i dette stykke, uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som først afgang oplysningerne.

8. Endvidere kan medlemsstaterne uanset bestemmelserne i stk. 1 og 4 ved lovgivning give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i deres centraladministration, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringsselskaber og forsikringsselskaber, samt personer, som handler efter fuldmagt fra de pågældende afdelinger.

Oplysningerne må imidlertid kun gives, såfremt det er nødvendigt af tilsynsmæssige hensyn.

Imidlertid fastsætter medlemsstaterne, at oplysninger, der modtages efter stk. 2 og 5, samt oplysninger tilvejebragt ved kontrol på stedet, jf. artikel 24, aldrig må videregives som nævnt i dette stykke, medmindre de kompetente myndigheder, der har givet oplysningerne, eller de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrollen på stedet er foretaget, har givet deres udtrykkelige samtykke.

9. Har en medlemsstat, på tidspunktet for vedtagelsen af dette direktiv, fastsat, at der skal udveksles oplysninger mellem myndighederne med henblik på at kontrollere, at

lovene om tilsyn, erhvervsdrivende selskabers organisation, drift og forretningspraksis samt reglerne for de finansielle markeder overholdes, kan den pågældende medlemsstat fortsat tillade en sådan udveksling, indtil samtlige bestemmelser for udveksling af oplysninger mellem myndigheder for hele den finansielle sektor er blevet samordnet, og under alle omstændigheder senest indtil den 1. juli 1996.

Medlemsstaterne sørger dog for, at oplysninger, der stammer fra en anden medlemsstat, ikke kan videregives under de omstændigheder, der er nævnt i første afsnit, uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, der først videregav nævnte oplysninger, og at de kun bruges til de formål, som sidstnævnte myndigheder har givet deres samtykke til.

Rådet foretager den samordning, der er omhandlet i første afsnit på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Rådet tager til efterretning, at Kommissionen oplyser, at den vil forelægge forslag desangående senest den 31. juli 1993. Rådet træffer afgørelse om forslagene så hurtigt som muligt, idet det tilstræbes, at de således foreslåede regler kan finde anvendelse på datoen for dette direktivs iværksættelse.

Artikel 26

Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser, der træffes vedrørende et investeringsselskab i henhold til love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, kan prøves ved domstolene; dette gælder også, hvis der ikke er truffet nogen afgørelse senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, der indeholder alle de i henhold til gældende bestemmelser krævede oplysninger.

Artikel 27

Med forbehold af reglerne for inddragelse af tilladelser og tilfælde omfattet af straffelovgivningen skal medlemsstaterne sørge for, at deres respektive kompetente myndigheder, i tilfælde af at et investeringsselskab eller dets ansvarlige ledelse har overtrådt love eller administrative bestemmelser om tilsyn med investeringsselskaber eller om disses virksomhed, kan vedtage foranstaltninger eller pålægge sanktioner med det udtrykkelige formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør.

Artikel 28

Medlemsstaterne sørger for, at der ikke sker nogen forskelsbehandling i forbindelse med gennemførelsen af dette direktivs bestemmelser.

AFSNIT VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 29

Indtil der vedtages et nyt direktiv om fastsættelse af bestemmelser om tilpasning af nærværende direktiv til de tekniske fremskridt på nedennævnte områder, vedtager Rådet i overensstemmelse med afgørelse 87/373/EØF⁽¹⁾ med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de tilpasninger, som måtte være nødvendige vedrørende:

- udvidelse af indholdet af listen i bilagets afsnit C
- tilpasning af terminologien i bilagets lister for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder
- de områder, på hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, jf. artikel 23
- præcisering af definitionerne for at sikre en ensartet iværksættelse af direktivet i Fællesskabet
- præcisering af definitionerne for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder ved anvendelse af direktivet
- samordning af terminologien og definitionernes affattelse med senere foranstaltninger vedrørende investeringsselskaber og dermed beslægtede områder
- de øvrige opgaver, der er omhandlet i artikel 7, stk. 5.

Artikel 30

1. Investeringsselskaber, der allerede inden den 31. december 1995 har fået tilladelse til at udføre investeringsservice i hjemlandet, anses for at have den for dette direktiv nødvendige tilladelse, hvis der ifølge den pågældende medlemsstats lovgivning kræves overholdelse af betingelser svarende til dem, der er fastsat i artikel 3, stk. 3, og i artikel 4.

2. Investeringsselskaber, der allerede udøver deres virksomhed pr. 31. december 1995, og som ikke er blandt de i stk. 1 omhandlede, kan fortsætte virksomheden, hvis de inden den 31. december 1996 i henhold til bestemmelserne i hjemlandet får tilladelse til at fortsætte virksomheden ifølge de bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv.

Kun meddelelse af en sådan tilladelse gør det muligt for de pågældende selskaber at påberåbe sig dette direktivs bestemmelser om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser.

3. Såfremt investeringsselskaberne inden datoen for dette direktivs vedtagelse har påbegyndt deres virksomhed i andre medlemsstater gennem filialer eller ved udveksling af tjenesteydelser, fremsender myndighederne i hjemlandet i henhold til artikel 17, stk. 1 og 2, og artikel 18, mellem den 1. juli 1995 og den 31. december 1995 en liste til myndighederne i alle de berørte medlemsstater over de selskaber, der overholder dette direktivs bestemmelser, og som udøver deres virksomhed i de pågældende medlemsstater, med angivelse af den virksomhed der udøves.

4. Fysiske personer, der på datoen for dette direktivs vedtagelse har tilladelse til at yde investeringsservice i en medlemsstat, anses for at have tilladelse i henhold til dette direktiv, såfremt de opfylder betingelserne i artikel 1, nr. 2, andet afsnit, andet led, og i artikel 1, nr. 2, tredje afsnit, første til fjerde led.

Artikel 31

Medlemsstaterne vedtager senest den 1. juli 1995 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

De pågældende love og administrative bestemmelser træder i kraft senest den 31. december 1995. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 32

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 1993.

På Rådets vegne
N. HELVEG PETERSEN
Formand

(¹) EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

BILAG**AFSNIT A****Tjenesteydelser**

1. a) modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter
- b) udførelse af sådanne ordrer for tredjemands regning.
2. Forretninger for egen regning med ethvert af de i afsnit B nævnte instrumenter.
3. Skønsmæssig porteføljepleje af de enkelte kunders værdipapirbeholdninger efter instruks fra investorerne, såfremt beholdningerne omfatter et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter.
4. Afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter og/eller placering af sådanne emissioner.

AFSNIT B**Instrumenter**

1. a) værdipapirer
- b) andele udstedt af institutter for kollektiv investering.
2. Pengemarkedsinstrumenter.
3. Finansielle futures, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant.
4. Fremtidige renteaftaler (FRA-kontrakter).
5. Rente- og valutaswaps samt swaps på aktier og aktieindeks.
6. Optioner på at erhverve eller afhænde et instrument, der falder ind under dette afsnit i bilaget, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes konstant. I denne kategori indgår valuta- og renteoptioner.

AFSNIT C**Accessoriske tjenesteydelser**

1. Opbevaring og forvaltning i forbindelse med et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter.
2. Boksudlejning.
3. Kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan udføre en transaktion med et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter, såfremt den virksomhed, der yder kreditten eller lånet, deltager i transaktionen.
4. Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstrukturer, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende fusioner og opkøb af virksomheder.
5. Tjenesteydelser i forbindelse med afsætningsgaranti.
6. Investeringsrådgivning vedrørende et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter.
7. Valutatransaktioner, når de pågældende transaktioner er et led i ydelsen af investeringservice.